

Čtvrtletník obce Vrané nad Vltavou

226

4/2025

Zrcadlo

Slavní Vraňáci:
Josef Vejvoda
str. 19

Rozhovor:
Klara Belleville
str. 38

Žijí mezi námi:
Jana Dlouhá
str. 50

fotoreportáž – posvícení

Obsah

úvodní slovo	
Box	1
informujeme	
Vánoční přání	2
Slovo starostky	3
Hasiči a hasičky	6
školství	
ZŠ	8
MS	13
ZUS	16
Dětská skupina U Rybek	18
slavní vrahači	
Josef Vejvoda	19
kultura a sport	
Skaut	22
Stará škola	24
SK Vrané	26
Sokol	28
Seniorek	30
Cestománie	32
Kulturní komise	33
Obecní knihovna	34
aktuální téma	
Vánoční pivo	37
Klara Belleville a Vánoce	38
reportáž	
Den architektury	42
historie	
Obecní kronika	45
od našich čtenářů	
Výlet do Alberty	46
historie papírný	
Zapomenuté příběhy – 7. díl	48
rozhovor	
Jana Dlouhá	50
fotosoutěž	
Letní nálada	54
společenská rubrika	
Kamenná svatba	56
kalendář akcí	
Akce ve Vraném a okolí	57

Box

Box je sport, při kterém do sebe dva boxeři mydlí pěsti v těžkých rukavicích. Ve sportu se setkáváme i se startovním boxem, z nějž vyráží např. koně či auta do závodu. V angličtině slovo box označuje krabici, bednu. Na „Boxing day“ se ale neboxuje, je to den, kdy se otevírají krabice s dárky. Pro nás je tento den Štědrý. Znáte bag in box? To je označení pro několikalitrový igelitový pytel naplněný nápojem uložený do krabice a doplněný kohoutkem pro snadné nalévání. V poslední době se rozmohly výdejní boxy, tedy skříně s dvířky, ve kterých se ukrývá zboží objednané z e-shopu. Dva už nějakou dobu stojí ve Vraném u závor. Letošní léto se urodilo, vyrostly nám hned tři další boxy, jeden u zdravotního střediska a dva u potravin v Luční. Své okolí příliš nekrášlí, ale je to velmi šikovné, objednáte si zboží do boxu a už nemusíte doma čekat, až dopravce dorazí. O žádném boxu se v tomto Zrcadle více nedočtete, ale kromě pravidelné dávky informací se můžete těšit na rozhovory s hudebníkem Josefem Vejvodou, se zpěvačkou Klarou Belleville či výtvarnicí Janou Dlouhou. Snad vám jejich čtení zpříjemní adventní čas.

Za celou redakci vám přeji příjemné a klidné Vánoce. ■

Jiřina Vrabcová

Foto na titulní straně, horní řada zleva:

Jan Havlíček, Lukáš Vodárek, Jiří Břichnáč, Martin Kostrba, Filip Hušek, Martin Král, Karel Břichnáč, dolní zleva: Anna Marceluchová, Simona Břichnáčová, Tereza Vránová, Štěpána Kostrbová, Monika Havlíčková, Lucie Dombaiová, Kateřina Hušková, dole Adam Břichnáč

Zrcadlo - periodický tisk územního samosprávného celku. **Evidenční číslo MK ČR E 24739** • Vydavatel: **Obec Vrané nad Vltavou, Břežovská 112, 252 46 Vrané nad Vltavou**, IČO 00241831 • Místo vydávání: Břežovská 112, 252 46 Vrané nad Vltavou. Vychází 4x ročně. • Foto číslo připravili: Jiřina Vrabcová, Jiřina Vašinová, David Balling a Radek Mikšátko, jména autorů článků a fotografií jsou uvedena pod příspěvky. • Redakce neručí za věcnou správnost v příspěvcích a vyhrazuje si právo články zkrátit nebo upravit. • Foto na titulní straně: archiv SDH Skochovice • Technická spolupráce: **S01 reklamní studio**, Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4, www.s01.cz • Datum vydání: **21. 11. 2025** • Cena: **10 Kč** • Uzávěrka dalšího čísla: **31. 1. 2026** • Příspěvky a podněty posílejte na adresu **zrcadlo@vranenadvltavou.cz** nebo **mistostarosta@vranenadvltavou.cz**

Vánoční přání

Milí spoluobčané, ráda bych vám a vašim rodinám popřála jménem svým i jménem místostarosty obce a celé rady obce radostné a klidné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny a těch, na kterých vám nejvíce záleží. Přeji vám do nového roku 2026

hlavně pevné zdraví, štěstí, porozumění a mnoho osobních i pracovních úspěchů. Nechť je pro nás všechny nadcházející rok rokem šťastným.

Dana Ullwerová, starostka obce

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

dovolte mi krátké ohlédnutí za právě končícím rokem 2025 z pohledu investic.

Celým letošním rokem nás provázely významné investiční akce, a to zejména výstavba přivaděče pitné vody (76 mil. Kč), výstavba kanalizačních a vodovodních sítí v ulicích Větrná, Akátová, Nad Roklí, Ke Zvoli, Jedlová, K Zastávce, V Ouvozcích, Dravkov, Lesní, V Zahradách a V Polích (29 mil. Kč). Byla zahájena rekonstrukce části komunikací v ulicích Spojovací, Rovná, Sluneční a Zahradní (8 mil. Kč). Dále byla dočerpána dotace na modernizaci vybavení základní školy (4 mil. Kč). Dokončili jsme výměnu svítidel veřejného osvětlení za úspornější s LED technologií (2 mil. Kč). V části ulic V Ouvozcích, Rovná a Ke Statku byly opraveny povrchy komunikací (1,2 mil. Kč). Investovali jsme do nového obecního mobiliáře - lavičky, kontejnerová stání, rozcestníky, truhlíky na květiny (800 tis. Kč). Opravila se střecha márnice (200 tis. Kč) a sokl na základní škole (500 tis. Kč), bylo vybudováno zábradlí na schodech u hřbitova a u přehrady (250 tis. Kč). V rámci participativního rozpočtu (250 tis. Kč) proběhly úpravy v parcíku u Rajčuru. V prostorách pošty bylo vybudováno nové zázemí pro zaměstnance pošty (700 tis. Kč).

Podařilo se nám zvládnout řadu úskalí, která přináší především velké investiční akce. V případě výstavby komunikací, kanalizačních a vodovodních sítí řešíme s majiteli pozemků smlouvy o věcných břemenech, kdy se ne vždy podaří s majiteli dohodnout. Při

stavbách způsobují problémy zhotovitelům nevidované rozvody elektřiny či vody. Je velmi důležité mít kvalitně připravené projekty, výběrová řízení na zhotovitele a technické dozory. Spoustu času zabere proces získání stavebního povolení, rozsáhlá administrace, a to nejen dotací. Objem účetních operací je v těchto případech mnohonásobně vyšší a průběžně probíhají kontroly ze strany poskytovatelů dotací.

Letošní rok bude bezesporu z pohledu výše investic neúspěšnějším rokem v historii obce. Za posledních 10 let investice a opravy byly ve výši cca 408 mil. Kč, tj. více než 150 tis. Kč na obyvatele (Ing. Luděk Tesař, A4 finanční analýza 27-06-2024). Celkové investice obce v roce 2025 výrazně převyšují 100 mil. Kč (z toho dotace činí cca 57 mil. Kč).

Obci se podařilo bezúplatným převodem nemovitého majetku ve vlastnictví státu získat pozemky v některých komunikacích a v jejich blízkostech do svého vlastnictví. Držba pozemků v komunikacích usnadní obci realizaci rekonstrukcí a oprav získaných částí komunikací, ale i výstavbu kanalizačních a vodovodních sítí, popř. telekomunikačních sítí, bez nutnosti uzavírat komplikované smlouvy o věcných břemenech. Odhad tržní hodnoty získaných pozemků bude cca 1 mil Kč.

Po odkoupení budovy pošty v předchozích letech máme připravenou smlouvu k odkoupení pozemků v majetku Českých drah včetně skladu v blízkosti nádraží v centru obce. Aukční hodnota je 1,2 mil. Kč. Slovy Tomáše Bati: „Každá lidská činnost se nakonec musí nějak projevit v číslech.“

Dana Ullwerová, starostka obce

Informace k zubní ordinaci

MUDr. Zuzana Kysilková oznámila v září 2025 ukončení své praxe. Za její dlouholetou práci a laskavý přístup k pacientům

jí patří velké poděkování. Od září hledáme intenzivně nového zubního lékaře. Bohužel k žádné dohodě mezi zájemci a paní doktorkou o uzavření smlouvy o prodeji nedošlo. Obec tedy v říjnu 2025 vypověděla smlouvu z nájmu a komunikuje se zájemci o provozování zubní ordinace sama. Už dnes víme, že bude pravděpodobně nutná rekonstrukce zubní ordinace a její nové vybavení včetně potřebného rentgenu. Vyřízení smluv s pojišťovnami zabere také určitý čas. Pokud půjde vše rychle, předpokládáme znovuotevření zubní ordinace asi v polovině roku 2026.

Naše obec v roce 2025

Jsme sice jen obec s necelými třemi tisíci obyvateli, ale život u nás rozhodně není nuda. Během roku se tu konala řada kulturních, společenských i sportovních událostí, které dokazují, že naše obec žije díky lidem, kteří mají zájem se potkávat a bavit.

Tradičně jsme rok zahájili masopustním průvodem, následovalo pálení čarodějnic, letní filmové kino, posvícení a brzy nás čeká oblíbené rozsvícení vánočního stromku, které uzavře letošní bohatý kalendář akcí. Na vranských akcích si své místo našel každý – od nejmenších dětí až po seniory. Sportovní nadšenci si užili běh do schodů, fotbalové zápasy, turnaje ve volejbalu, v pétanque či házení podkovou. Taneční plesy a diskotéky přilákaly mnoho vranských občanů.

Na realizaci akcí v obci se podíleli zaměstnanci obce, vranské školy, dobrovolní hasiči, místní spolky a sportovní kluby. Děkujeme všem, kteří se během roku aktivně zapojili do života v obci – ať už přípravou, organizací, nápady nebo jen účastí na společných akcích. Těšíme se na další společná setkání i v roce 2026.

*Rada obce – Dana Ullwerová,
David Balling, Ivana Rážová,
Jiřina Vašinová, Jiří Krafka
Foto: archiv OÚ*

Zprávu o činnosti Obecní policie Vestec za 3. Q 2025 naleznete na stránkách obce:
<https://shorturl.at/QZZxH>

Hasiči a hasičky

V minulém čísle jsme se, milé čtenářky a čtenáři, loučili s práním společného setkání na tradičním vranském posvícení. Můžeme tedy plynule navázat a začít zde naše dnešní povídání.

Stejně jako v minulém roce, ani letos nepůsobil počasí před začátkem akce úplně přesvědčivým dojmem, nicméně nakonec vše dobře dopadlo. Skochovičtí hasiči a nově také hasičky si jako obvykle připravili zejména pro mladší návštěvníky překážkovou dráhu zakončenou hašením domečku, společně s prohlídkou vybavení

a techniky. Poprvé měli účastníci možnost udělat si také krátký testík zaměřený na znalosti a prevenci v oblasti požární i obecné bezpečnosti a ochrany zdraví. Zájem o náš stánek byl tradičně velmi slušný, dá se říci, že se pomalu stáváme jedním z pilířů zába-
vy celého posvícení. To vše nás samozřejmě velmi těší a věříme, že nejen mnoha dětem

Úspěšný tým hasiček, horní řada zleva: Kateřina Hušková, Monika Havlíčková, Anna Marceluchová a Simona Břichnáčová st., dolní řada zleva: Tereza Vránová, Štěpána Kostrbová, Lucie Dombaiová a Simona Břichnáčová ml.

a dospívajícím, ale možná i nějakému dospělákovi jsme přinesli alespoň trochu zábavy a třeba i špetku ponaučení.

Podzimní dny plné barev, dlouhých slunečních paprsků a častých plískanic pomalu končí a pozvolna můžeme očekávat čas adventu, vánočních svátků a závěr roku. V tuto dobu bývá nezřídka zvykem hodnotit a porovnávat, co se za uplynulý rok vydařilo, nebo naopak co mohlo dopadnout lépe a s čím bude potřeba ještě dále pracovat. Pokud se ve sboru dobrovolných hasičů ohlédneme zpět, můžeme s klidnou duší konstatovat, že jsme využili všechny dostupný čas, prostředky i práci naplno a smysluplně a že se nám většina ze stanovených úkolů a plánů podařila zvládnout. Poměrně velký počet zásahů naší jednotky za uplynulý rok jen podtrhuje smysl tohoto snažení. Jako naši věrní čtenáři toto vše ale již dobře víte, jelikož vás zde pravidelně informujeme a naše nadšení pro věc s vámi sdílíme.

Tento rok je navíc naše radost mnohokrát umocněna bez sebemenší nadsázky historickou událostí. Poprvé po více než 110 letech existence našeho sboru se nám podařilo sestavit čistě ženské družstvo pro soutěž v požárním sportu. V průběhu letních prázdnin se naše dámy dokázaly do-

stat prakticky od ničeho až do formy, se kterou se v září na své soutěžní premiéře ve Lhotě umístily na úžasném třetím místě. Takový úspěch je samozřejmě silně povzbuzující pro další zlepšování, ale zároveň je to i velmi osvěžující prvek pro zbytek sboru nejen v rámci požárního sportu, ale celého našeho snažení. Holky, děkujeme!

Sousedé, kamarádi. Přejeme vám klidný a příjemný závěr roku se vším, co k tomu patří, úspěšný vstup do roku nového a těšíme se na další setkávání a spolupráci s vámi se všemi.

Vaši hasiči

Filip Hušek a Martin Kostrba

Foto: archiv SDH Skochovice

Zásahy výjezdové jednotky JSDH Skochovice v roce 2025

20. července: Požár thují

24. července: Technická pomoc – pád stromů

26. července: Technická pomoc – pád stromu na cyklostezku

27. července: Požár pneuservisu

21. září: Technická pomoc – potopená loď ve Skochovicích

2. a 14. října: Technická pomoc – únik oleje na komunikaci

Podzim ve vranské škole

První zářijový den jsme zahájili tradičně a slavnostně zároveň. Na školní zahradě se potkali naši prvňáčci a šestáci, aby společně vstoupili do nového roku.

Všechny přivítala paní ředitelka a od třídních učitelek dostali prvňáčci svá školní trička. V průběhu roku na ně čeká množství společných aktivit. Již v polovině října sázeli další dva stromy v blízkém okolí školy – letos to byl cedr himálajský a cedr atlaský.

Na začátku září čekal naše šestáky také adaptační výjezd do Harrachova. Hlavním cílem třídního kurzu bylo posílit spolupráci mezi oběma třídami a vytvořit příjemnou atmosféru pro celý školní rok. Žáci se zapojili do seznamovacích her, tvořili třídní erby, vydali se k Mumlavským vodopádům, absolvovali přírodovědnou stezku a navštívili

Harrachovskou sklárnu. Nechyběl ani prostor pro sport, volné hry a společné reflexe.

Novinkou tohoto školního roku je zavedení pravidelných třídnických hodin v celé škole. Díky nim máme možnost posilovat vztahy ve třídách, podpořit komunikaci mezi žáky i mezi žáky a učiteli, systematicky rozvíjet dovednosti potřebné pro spokojené a bezpečné fungování školy. Každá třída má pro sebe vyhrazenou jednu hodinu týdně, kdy se věnuje třídnímu klimatu, plánování společných aktivit nebo řešení aktuálních otázek. Třídnické hodiny tak nejsou jen

„volnou hodinou navíc“, ale pevnou součástí školního života. První sdílení zkušeností třídních učitelek a učitelů ukazuje, že tyto hodiny mají pro život tříd a školy velký význam.

Třídnické hodiny byly také tématem první letošní rodičovské kavárny. Rodiče měli příležitost si na vlastní kůži vyzkoušet několik jednoduchých aktivit, které během září zažívaly i jejich děti. Společně jsme diskutovali o přínosech i možných rizicích těchto hodin, sdíleli jsme naše dosavadní zkušenosti a odpověděli rodičům na jejich otázky.

Velký úspěch jsme zaznamenali v oblasti jazykového vzdělávání. Výsledky žáků, kteří v červnu absolvovali mezinárodní zkoušky Cambridge Exams, nás velmi potěšily – všichni účastníci zkoušky úspěšně složili, někteří dokonce s nejvyšším možným hodnocením. Dětem i jejich učitelům patří velká gratulace a poděkování za trpělivost, plli i chuť posouvat své jazykové dovednosti dál. Úspěchy v Cambridge Exams potvrzují, že dlouhodobě koncepční práce v anglickém jazyce nese své ovoce.

V září jsme se opět zapojili do celostátní akce Pěšky do školy. Po celý týden děti zaznamenávaly, jakým způsobem přišly do školy (pěšky, autobusem, na kole nebo koloběžce, autem). Společně jsme tak podpořili šetrné formy dopravy i zdravý životní styl. Celý týden zahájila již také tradiční Snídaně před školou, při které se potkali žáci, rodiče, učitelé i přátelé školy. Specialitou bylo slavnostní otevření krytého přístřešku na kola, který pro děti zajistilo SRPŠ.

Začátek října patřil Svátku zvířat, který připravili devátáci pro své mladší spolužáky z prvního stupně. Děti procházely tematickými stanovišti, kde se dozvídaly zajímavosti o zvířatech žijících kolem nás, hádaly stopy, poznávaly hlasy, třídily potravu

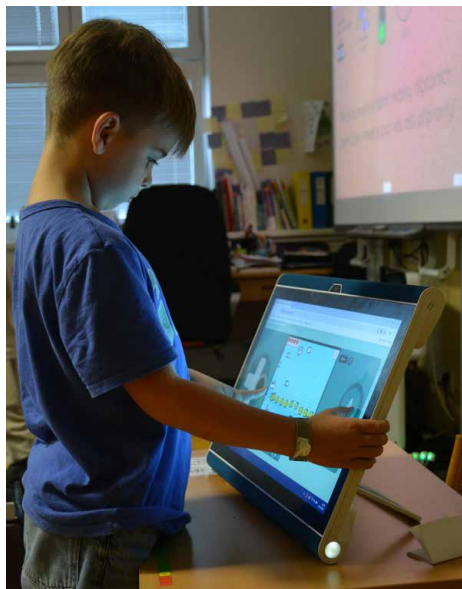

nebo vyráběly zvířecí masky. Deváťáci se role průvodců a organizátorů ujali s velkou zodpovědností a empatií. Mladší děti si odnášely nejen spoustu zážitků, ale i nové znalosti o světě zvířat.

Od letošního školního roku jsme se stali součástí projektu Pomáháme školám k úspěchu, který je dlouhodobou iniciativou Nadace The Kellner Family Foundation. Projekt podporuje školy v rozvoji (nejen) čtenářské a pisatelské gramotnosti – jedné ze dvou základních gramotností, které nově obsahuje Rámcový vzdělávací program. Zapojením do této sítě škol získáváme odbornou podporu mentorek, možnost spolupráce s dalšími inspirativními školami, a především prostor k dalšímu profesnímu růstu učitelů. Zároveň tak máme možnost se včas připravit na tvorbu nového školního vzdělávacího programu, podle kterého budeme muset začít učit nejpozději od přespříštího školního roku. První společná setkání týmu stejně jako první výjezd týmu PŠÚ již máme za sebou a nyní plánujeme formy vzdělávání našich učitelek a učitelů tak, aby naše učitelská práce a spolupráce přinesla zlepšení výuky pro naše děti.

Velkou podzimní akcí, která proběhla před podzimními prázdninami, byl projektový týden tematicky zaměřený na oslavu 90 let nové vranské školy. Děti spolupracovaly v trojročích na projektech zaměřených na minulost, současnost i budoucnost školy, které pro ně učitelky a učitelé připravili. Celý týden vyvrcholil slavnostním odpolednem, při kterém si mohli návštěvníci školy

nejen prohlédnout výstavu historických fotografií, plánů, časopisů, dětských výtvarných děl, ale také žasnout nad množstvím smysluplné práce, kterou děti během týdne dokázaly zvládnout. A aby toho nebylo málo, tak si mnoho aktivit mohli vyzkoušet a zažít na vlastní kůži. Třešničkou na dortu bylo slavnostní odhalení nového školního ekokodexu.

*Katka Vrtíšková
& Vlad'ka
Melicharová
Foto: archiv ZŠ*

Veškeré další informace o dění ve škole najdete na webových stránkách www.zsvrane.cz a na školním Facebooku/Instagramu.

Zprávy z mateřské školy

Letošní léto bylo opravdu rozmarné. Vedra střídala taková zima, že člověk pokud mohl, utekl do zahraničí k moři. Kdo to kdy viděl, aby v létě byly po ránu i 4° C!

V naší školce i přes tyto teplotní rozdíly nepedagogičtí pracovníci v čele s paní ředitelkou uklízeli a chystali vše na další školní rok. Uklízelo se, myla se okna a všechny hračky, dezinfikovalo se pískoviště, seřezávaly se keře a sekala tráva. Všem pracovníkům velmi děkujeme za voňavé a útulné prostředí. Paní učitelky týden před otevřením chystaly výzdoby tříd a různé dokumenty nezbytné ke správnému fungování školy.

A než jsme se nadály, bylo po prázdninách a my jsme vítaly v krásně uklizených prostorech mateřské školy nově přichozí děti a děti, které již naši školu navštěvovaly. Jako ve všech mateřských školách, tak ani my nepodceňujeme adaptaci. Úplně malé děti navštěvují školu v prvních týdnech s rodiči a nenásilně si zvykají na odloučení od rodičů, na paní učitelky, provozní pracovníky a kamarády. Pomalu se seznamují s prostory a pravidly. Adaptací ale prochází úplně všechny děti, jen ti „staří mazáci“ ji mají daleko snazší a rychlejší. Abychom usnadnily i první dny rodičům, pozvaly jsme je na třídní schůzky, kde se dozvěděli mnoho užitečných věcí a mohli se i na cokoli zeptat.

Paní učitelky ze Žluté třídy jako první odstartovaly maraton výletů a zážitků. Vydaly

se s dětmi hned druhý týden autobusem do lesa a na hřiště v Březové. Ostatní třídy nezávisle na sobě navštěvovaly les v údolíčku a objevovaly tam mnoho krás. Děti z Oranžové třídy na jedné říjnové slunečné procházce potkaly dva mloky, viděly studánku, hnízdo vytvořené ze spousty klacků a klacíků. Určovaly názvy stromů s jejich plody, obdivovaly barevné listy. Prostě krása, která všem dodá pozitivní energii a dobrou náladu.

S dětmi si hodně povídáme o přírodě, o ekologii, o tom jak se máme k planetě

Zemi chovat a zachovávat její bohatství pro další generace. Bohužel onemocní nejen lidé, ale i zvířata a stromy. Stalo se tomu tak i u tří bříz na spodní zahradě mateřské školy a museli jsme je nechat pokácet. Nejprve jsme nevěřili, že jsou nemocné a nebezpečné, tak jsme nechali udělat přístrojovou diagnostiku, která prokázala jejich nebezpečnost. Moc dobře víme, jak dlouho trvá, než takový strom vyroste. Právě proto nebudeme otálet a na zahradě vysadíme stromky jiné. A možná jednou budou děti říkat svým dětem či vnoučatům, že stromy vysazovaly právě ony, ale to je teprve v jedné. Rádi děláme radost dětem, proto na horní zahradu přibyl nový herní prvek, který dětem velmi chyběl, houpačka. Dětem přejeme mnoho zábavy bez úrazů.

Tři nejstarší třídy byly pozvány paní Janauerovou a paní lektorkou z Příbrami na „Čtení v knihovně“. Nejprve si povídaly o tom, jak se ke knihám chovat, proč je důležité si jich vážit a starat se o ně. Bohužel, ne všechny děti se ke knihám chovají tak, jak by měly. Čtení pohádky bylo paní lektorkou doprovázeno maňásky, které děti velmi zaujaly. Příběh z knížky navazoval na jednoduché úkoly, které děti plnily. Hodina v knihovně

utekla, tak jako vše hezké a milé. Děti si odnesly nejen pěkný zážitek, ale i ponaučení o vztahu ke knihám. Dozvěděly se také, že knihovnu mohou kdykoli s rodiči navštívit. Děkujeme paní lektorce a paní Janauerové za opětovné příjemné setkání.

První z divadelních představení v tomto školním roce proběhlo s panem Michalem, který má nejen krásný vztah k dětem, ale dokáže velmi poutavě a se zaujetím své osvětové příběhy dětem převyprávět a děti začlenit do děje. Tentokrát si pro děti připravil příběh o emocích, o tom, jak pomoci smutnému kamarádovi v nesnázích, nazvaný Trable s přišerou.

Loňský rok jsme pro velký zájem rodičů opět navázali na dřívější spolupráci s jazykovou školou School Tour vyučující angličtinu. Na angličtinu docházejí přihlášené děti z Oranžové a Žluté třídy každou středu od druhého říjnového týdne.

Letošní podzim je velmi pěkný, slunečný a plný barev. K podzimu pochopitelně patří i strašidla. Přípravy na oblíbenou Halloweenskou stezku začaly s velkým předstihem a nadšením všech zúčastněných. Paní učitelky s paní ředitelkou sháněly, vyráběly, tiskly různé propriety, děti s opravdovým nadšením dlabaly dýně, které byly vystaveny podél stezky. V předem avizovaný den vůbec nikomu nevadilo, že před zahájením drobně sprchlo. Rozesmáté děti si s rodiči na startu vyzvedly mapu a vydaly se hledat stanoviště s různými úkoly. Po splnění úkolu dostaly děti na zadní stranu mapy do tabulky razítko. Když došly do cíle, předložily vyplněnou tabulku s razítky a za ni dostaly odměnu. Velmi děkujeme za hojnou účast a slova díky od

rodičů. Velmi nás těší, že na stezku chodí i děti, které již chodí do školy.

Dušičky, Památku zesnulých, uctíme začátkem listopadu. Paní Mgr. Havlíková byla tak moc hodná a přijede k nám opět udělat logopedickou depistáž u dětí, jejichž rodiče si

nebyli jistí, zda jejich dítě správně vyslovuje všechny hlásky. Čeká nás spousta kulturních akcí, divadelních představení a vánočního fotografování. Oranžová třída předposlední listopadovou sobotu přivítá nové občánky Vraného a poslední listopadovou neděli spolu s dětmi ze Žluté třídy zazpívají koledy u příležitosti rozsvícení vánočního stromčeka. V tuto dobu se ve všech třídách budeme intenzivně připravovat nejen na příchod Mikuláše, čerta a anděla.

Budeme se učit písničky, básničky, ale i hodně tvořit a připravovat se na jarmark, který zahájíme tak jako v loňském roce na spodní zahradě. Jarmark bude zakončen ohnivou show, na kterou se velmi těšíme. Po celou dobu adventní se ovšem budeme těšit na to nejdůležitější. Na Ježíška, který přijde nejen do všech domácností, ale i do naší mateřské školy.

Přejeme krásné svátky vánoční a do nového roku zdraví, štěstí, lásku a pohodu.

*kolektiv učitelek MŠ
Foto: archiv MŠ*

Dáma v pokročilém věku, plná života

Začátek školního roku je pro všechny školy náročným obdobím. Především září je jako jeden velký kolotoč.

Kdo sleduje naši školu, tak už dávno ví, že je to škola s kapacitou 600 žáků, škola na třech místech s výukou probíhající v šesti budovách. Škola pod zřizovatelem Vrané nad Vltavou má svá působiště v Jílovém

a v Davli. Jílovské pracoviště oslaví v roce 2026 už 70 let. Škola tak prokazuje obci dobré jméno. Jako dáma v pokročilém věku se ráda učí novým věcem a přizpůsobuje se trendům dnešní doby. V podmínkách, které má k výuce, nabízí všechny obory, v hudebním oboru podle možností otevírá vyučovací obory nové. Letos např. Hru na akordeon.

Škola se neustále posouvá. Už podruhé získala dotaci na vzdělávání OP JAK, aby byla dnešní generaci blíže. Nejedná se tedy např. jen o modernizaci zakoupením nových hudebních nástrojů, vybavením výtvarného atelieru, ale i stylem výuky, pořádáním řady workshopů.

V současné době ve škole působí věkově i genderově rozmanitý pedagogický sbor. Kolegové do 30 let jsou v zastoupení 2 za-

měšťanů, do 50 let 20 zaměstnanců a starších nad 50 let je u nás 15 zaměstnanců. Z toho 23 žen a 14 mužů.

Do nového školního roku jsme skočili rovnýma nohama, a to koncertováním. Škola se prezentovala na dnech Dolnobřežanska, Václavských slavnostech, vernisáži s hudebním programem a předáním obrazů domovu seniorů v Jílovém, Dnech architektury, Dni seniorů, koncertem k příležitosti 120 let od narození zakladatele školy pana Františka Přenosila, vystoupením LDO v ZŠ Jílové. Rovněž jsme se účastnili klavírní soutěže Bachovská cesta a Amadeus v Brně (v době psaní článku nebyly výsledky soutěže známy).

Na co vás můžeme pozvat a na co se můžete těšit

Rozsvícení vánočního stromu

29. listopadu v 16 hodin Jílové

30. listopadu v 16 hodin Vrané nad Vltavou

Vánoční koncerty

25. listopadu a 16. prosince od 17.30
v KC Jílové

15. prosince a 17. prosince od 17.30
v sále ZUŠ Vrané

26. listopadu a 11. prosince od 17.30
v Davli, sál Měchenice

Tříkrálové koncerty

12. ledna od 17.00 kostel sv. Jiří Vrané

14. ledna od 16.30 kostel sv. Vojtěcha
Jílové

Další vystoupení ZUŠ

8. prosince od 18 hodin koncert bicích
nástrojů ve Vraném

9. prosince výstava betlémů ve vranské
knihovně

24. ledna od 14.30 a od 16.00 taneční vy-
stoupení ve společenském centru Parket
Zbraslav

Vaše ZUŠ
Pavla Tomášová
Foto: archiv ZUŠ

Dětská skupina U Rybek

Podzim v dětské skupině U Rybek se vybarvil a my jsme si ho moc užili. V září a říjnu jsme postupně přivítali nové malé kamarády. Bylo skvělé, že seznamování probíhalo bez velkého stresu a stýskání po rodičích. Proto jsme se mohli s radostí vrhnout do různých aktivit a tvoření. Společný čas jsme trávili hodně venku na zahradě, ale i u potůčku nebo v lese. Momentálně má naše partička sedm členů a rádi přivítáme další.

Pohádková cesta les a louka

Jedno zářijové páteční odpoledne jsme se společně potkali s rodiči a dětmi na již 11. Pohádkové cestě – tentokrát na téma les a louka. Na procházce mezi elektrárnou a Lávkou Skochovice se děti setkaly na jednotlivých stanovištích s různými lesními zvířátky. Plnily úkoly – běhaly, házely, ská-

kaly, tvořily hromadný obraz... a na závěr na všechny čekala odměna, malování na obličeje, pískování a interaktivní divadlo. Počasí se na nás nakonec usmálo, přestalo pršet, a tak si celé odpoledne mohlo užít cca 120 dětí a jejich rodičů. Již teď se těšíme na příští rok. Jaké téma nás asi čeká? Měli byste nějaké pohádkové přání? Dejte nám vědět!

Náš instagram

Novinkou v naší komunikaci nejen s rodiči je instagramový profil ds_urybek. Na něm najdete nejen aktuality a pozvánky na nadcházející události, které pořádáme, ale i fotodokumentaci z dětské skupiny a dalších našich aktivit. A pokud vás zajímají novinky o výchově a péči o nejmenší děti, tak i vy si přijdete na našem profilu na své – tipy na komunikaci s dětmi, tipy na pohádky, které děti dostanou do klidu a ne naopak, a mnoho dalšího...

*Těšíme se na vás!
Za tým Rybek Jana Neumanová
Foto: archiv DS*

<https://www.zitspolu.cz/u-rybek/>

I v průběhu školního roku nabízíme volná místa pro nejmenší děti od 2 let (pro mladší děti po dohodě)!
Pravidelná docházka není podmínkou.

Ve stopách slavného otce

Josef Vejvoda, vranský rodák, hudební skladatel, dirigent a jazzman

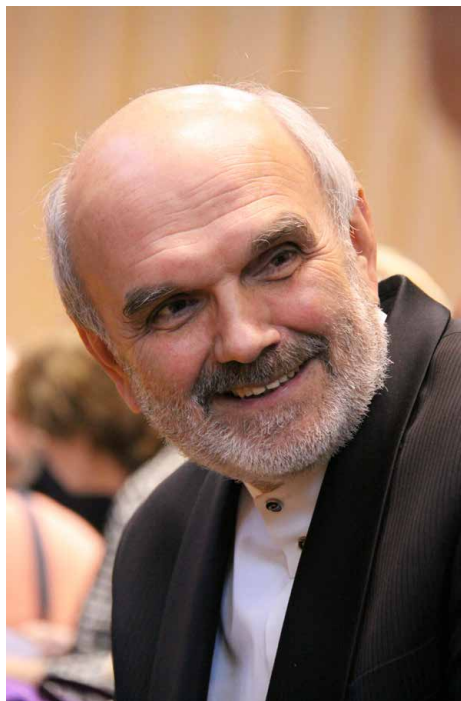

Foto: I. Noveský

Narodil jste se ve Vraném jako třetí syn Jaromíra Vejvody a Boženy roz. Zamrazilové. Jaké jsou vaše nejstarší vzpomínky?

Matně si vzpomínám, že jsme do roku 1948 bydleli v hospodě U Zamrazilů a potom jsme se přestěhovali ke strejdovi Edovi č.p. 113 (nyní 213), protože nám hospodu sebrali.

Vyprávěli někdy rodiče, jak se seznámili?

Myslím, že to bylo na nějaké tancovačce, kde táta hrál se svou kapelou.

Jak fungovala hospoda U Zamrazilů, jak to tam vypadalo, kdo v ní obsluhoval?

Byly mi tři roky, když jsme se odstěhovali, a tak si moc nepamatuju. Z vyprávění vím, že mimo dědy, babičky a maminky občas vypomáhal i táta.

Vzpomínáte si na prarodiče Zamrazilovy a Vejvodovy?

Dědu Zamrazilu si vybavuji trochu více. S babičkou a dědou na Zbraslavi jsem se stýkal častěji.

Jaký měl tatínek vztah k Vranému?

Ve Vraném chodil na fotbal, často tam hrával šachy a kulturně přispěl třeba tím, že nastudoval s ochotníky operetu Perly panny Serafinky od Rudolfa Piskáčka a s velkým úspěchem ji hráli ve vranské sokolovně.

V jakých letech ve Vraném žil? Projevilo se nějak Vrané v jeho tvorbě?

Do Vraného se přistěhoval po svatbě v roce 1935. V roce 1961 jsme se stěhovali do Modřan. Ve Vraném napsal celou řadu písniček a byly to velké hity, např. Snubní prstýnek, Já ráda tancuju, Psaníčko po létech, Kdyby ty muziky, Už je to dávno,

Zelené háje, Ach bože láska, Jednou, dvakrát, Zbraslavská atd.

Těsně po válce vašeho tatínka navštívili novináři z USA a Británie, chtěli poznat člověka, který složil píseň Škoda lásky. V jedné fotoreportáži ho zachytili, jak s vašimi staršími bratry muzicíruje, a maminku, jak vás, miminko, drží v náručí. Vyprávěli vám rodiče později o tomto velkém zájmu o tatínka v roce 1945? Prý ho chtěl osobně poznat i prezident Beneš a tatínek se účastnil i slavnostního návratu českých letců RAF...

Ty fotky jsem viděl, ale s tátou jsme o tom nemluvili. Mám ale nahrávku, ve které mluví Jiří Traxler, slavný pianista, skladatel a vypráví o tátovi, cituji: „Když přijel po válce Generál Eisenhower do Prahy, chtěl se s Vejvodou setkat, protože Američané si za války zpívali Beer Barrel Polku (Škoda lásky), to byla jejich písnička, ta je provázela celou válku. Eisenhower se skutečně s Vejvodou sešel, poděkoval mu za americkou armádu a pak mu nabídl spolupráci. Řekl mu, že Američané budou pořádat po konci války turné po celém světě, že dostane hodnost plukovníka a jedinou jeho povinností bude dirigovat Beer Barrel Polku a Vejvoda to odmítl.“

Jak vzpomínáte na školní docházku, kdo byli vaši spolužáci, kamarádi, učitelé?

Z kamarádů si vzpomínám na Pepíka Chvátala, Oldu Formánka, Pepíka Šťastného, Jardu Paška. Z učitelů si vybavuji paní učitelku Benedetti, pana učitele Michálka.

Od kdy jste chodil do hudební školy a kdo vás tam učil? Jak vzpomínáte na pana ředitele Přenosila? S jakým nástrojem jste začínal a jak jste se učil později

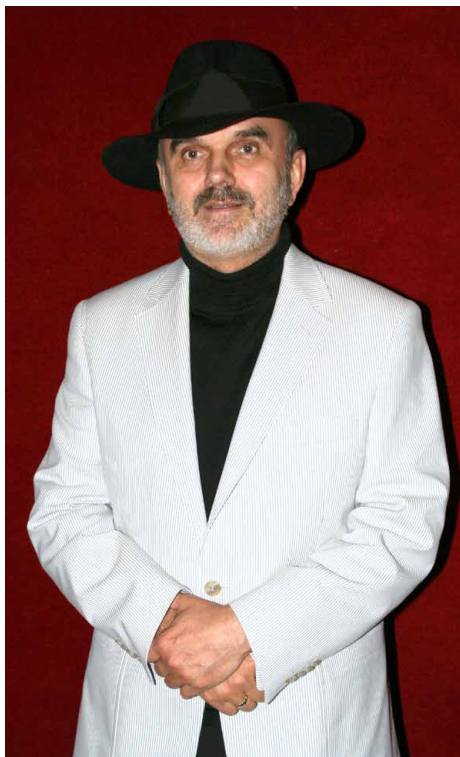

Foto: vlastní archiv

na další nástroje? Který nástroj jste měl v mládí nejraději a jak se později měnily vaše preference?

Táta mě přihlásil do hudebky nejdříve na piano, potom na housle. Na piano mě učila paní učitelka Havlíková a na housle paní učitelka Lorenzová. To mi nevyhovovalo, a tak jsem přešel k panu řediteli Přenosilovi. Na toho vzpomínám nejraději, moc jsme si rozuměli. Táta mi pak sehnal učitele na bicí nástroje a ty mě provázely celý život.

Nedostal jste doporučení na konzervatoř – vzpomenete si na okolnosti, jak fungoval uliční výbor, kdo v něm byl,

z jakého důvodu vám nedali doporučení? Jak jste to prožíval?

Ani ve snu nás nenapadlo, že může být někdo tak zlý a rozhoduje o tom, jestli mohu jít studovat konzervatoř. Stalo se, nechci se k tomu vracet. Aby se tato situace neopakovala, tak jsem se přestěhoval k bráchovi do Modřan, aby vranský uliční výbor o mně už nerozhodoval.

Na jaký nástroj hráli bratři? Hráli jste spolu s bratry a s tatínkem?

Oba bráchové hráli pár let na piano, ale pak to zvadlo. Dohromady jsme nikdy nehráli. S tátou to bylo jiné. V hudbě se mi snažil pomáhat. Vyjednal mi první kšeft. Hrál jsem se Zbraslavankou na malý bubínek a dostal jsem první honorář 25 korun. Jinak jsem

s tátou několikrát hrál na Zbraslavi v zahradní restauraci Hotelu Vejvoda nebo mě táta vzal do přímého televizního přenosu. Na silvestra jsem hrál sólo na xylofon.

Jak jste se do Vraného vraceli později, když už jste tu trvale nebydleli?

Na hezké věci rád vzpomínám a s vnoučaty Vrané občas navštívím a vyprávím veselé příhody z dětství.

Kdo vás v hudební kariéře nejvíce ovlivnil? Na co jste nejvíce hrdý a které životní období byste chtěl prožít znovu?

To bylo více lidí. V každém hudebním odvětví to byl někdo jiný, to by bylo dlouhé vyprávění. O mém životě a o tátovi se můžete dočíst v knížce *Sága rodu Vejvodů aneb Jazzman s polkou v krvi* nebo na mých webových stránkách www.j-vejvoda.cz. Co se hudby týče, pár desek k poslechu je na Spotify nebo Youtube.

Letos jste oslavil 80. narozeniny. Co vás nejvíce potěšilo? A jaké jsou vaše další plány?

Potěšila mě celá rodina, protože mi uspořádala krásnou narozeninovou oslavu. Odehrál jsem zatím 25 jubilejních koncertů, přišlo mnoho gratulantů. K osmdesátinám mi vyšla dvě alba. Tento rok bude velmi náročný. Dál zatím nic neplánuji, budu odpočívat.

Děkuji za rozhovor.

Jiřina Vrabcová

Josef Vejvoda s autorkou článku u pamětní desky Jaromíra Vejvody ve Vraném. V ruce drží Platinovou desku od Supraphonu.

Foto: David Štěpán

V sobotu 25. října přijel Josef Vejvoda do Vraného na besedu ve Staré škole. Záznam najdete zde: <https://1url.cz/XJl8d>

Ze života skautů

Celostřediskové setkání skautů: 200 členů, jedno společenství

Ve Vraném nad Vltavou a okolí působí skautské středisko Vltava, které sdružuje oddíly nejen z naší obce, ale také z Ohroboce, Dolních Břežan a Hvozdnice. V sobotu 11. října se konalo již 4. celostřediskové setkání, kterého se zúčastnilo přibližně 200 členů. Organizaci letošního setkání převzal oddíl Svišti z Břežan. Hlavním programem dopoledne byla **hra Scrabble**, ovšem v měřítku, které by se do běžného obýváku rozhodně nevešlo. Po šesti kolech této netradičně pojaté hry následoval čas na oběd a takzvaná "pout" – jednotlivé oddíly si pro ostatní připravily různé aktivity. Účastníci si mohli vyzkoušet chůzi po slacklině ve dvou, chůdi, otáčení celty, stavění domečků pro skřítky, hlavolamy nebo různé poznávačky. Po třetí hodině odpolední proběhl závěrečný nástup s vyhodnocením Scrabblu a společné fotografování. Pro většinu účastníků tím program skončil a oddíly se rozjely do svých domovů. Setkání však pokračovalo pro vedoucí a starší členy. Roveři a rangers se vydali ze Lhoty do jurty lesní školky v Černíkách, po cestě je čekala hra se šiframi a příležitost poznat se navzájem napříč

střediskem. Od 19 hodin následoval enviroprogram o udržitelnosti vedený externími lektory. „Společně jsme přemýšleli, jak při našich činnostech můžeme být ohleduplnější vůči životnímu prostředí,“ vysvětluje jeden z organizátorů. Diskutovalo se například o tom, že při táborech je lepší koupit jeden větší pytel těstovin než deset malých balení. Zajímavý byl i nápad na takzvaný „patronát“ – že by si středisko našlo les v okolí, o který by se staralo ve spolupráci s ČSOP. Členové by tak získali bližší vztah ke krajině a zároveň by se naučili něco nového o přírodě. Večerního programu se zúčastnilo asi dvacet lidí, kteří diskutovali s velkým nadšením. Zatímco dospělí po programu spěchali za svými rodinami, roveři si akci protáhli v jurtě s kytarou a dalšími nástroji až do rána.

Celostředisková setkání mají ve středisku Vltava již tradici – letošní bylo čtvrté v pořadí. A zájem neustále roste – každý rok se schází více a více členů ze všech oddílů střediska.

*Autor Tubus - Michaela Šlocarová
Foto: Barbora Mátllová*

Na vlnách s R & S

Na konci prázdnin jsme se my, vranští roveři a rangers, vydali na vodácký výlet. A protože jsme skauti, samozřejmě to nemohlo proběhnout úplně hladce – už jen výběr řeky byl dobrodružství sám o sobě. Do poslední chvíle nebylo jisté, kam vlastně pojedeme, protože vody bylo tak málo, že jsme měli strach, že budeme muset kánoe spíš táhnout než pádlovat. Nakonec padlo rozhodnutí: Sázava! Auty jsme dojeli do Horky nad Sázavou a hurá na vodu.

První den byl na rozjezd – ujeli jsme jen pár kilometrů a navečer se utábořili v kempu Rákosí. Byl to jeden z nejchladnějších víkendů, ale my jsme to nevzdali. Když jsme lodě táhli do kempu (asi 300 metrů od vody), správce nám vesele zamával klíčkem, že si je můžeme zamknout v kleci u břehu. Tak jsme se pousmáli... a lodě nechali v kempu. Bezpečnost především! Druhý den jsme vyrazili dál. Vody bylo pořád málo, takže z „jedeme vodu“ se rychle stalo „jdeme vodu“. Ale nevadilo! Celý den byl plný vyprávění, zpěvu a hraní na kytaru i ukulele. Odpoledne jsme dorazili do kempu Kácov – právě když začalo silně pršet. Trhli jsme rekordní časy ve stavění stanů! Déšť ale náladu nezkazil. Když na chvíli

přestalo, sedli jsme si k táboráku, rozežřáli zmrzlé končetiny, usušili promáčené oblečení a postupně odpadávali do spacáků. Třetí den ráno jsme už vyrazili směr cíle: Český Šternberk. Dohromady jsme ujeli kolem 30 kilometrů. A i když jsme občas museli víc tlačit než pádlovat, celý výlet jsme si užili a těšíme se na další roverské srandy! A děkujeme Háně, že nám to pěkně zorganizovala. Tak zase příště. Ahoj!

*Za vranské rovery a rangers,
Maky - Markéta Pešková
a Tubus - Michaela Šlocarová
Foto: Michaela Šlocarová*

13. oddíl skautů a skautek Sagittarius vstupuje do nové etapy. Po dvanácti letech intenzivní práce předává Barbora Mátlová, přezdívaná Matla, vedení oddílu do nových rukou. Matla začínala v době, kdy ještě neměla dostatečnou kvalifikaci pro oficiální funkci vedoucího, ale už tehdy byla hnací silou oddílu. Od roku 2016 působila jako zástupce vedoucího a v roce 2021 se oficiálně stala vedoucí oddílu. Za ta léta oddíl doslova nakopla a posunula kupředu. Spolu s ostatními členy vedení rozjela družinový systém, zavedla tradice a rituály, které dnes tvoří kostru oddílového života. Matla tomu dala srdíčko. Díky tomu, že dokázala namotivovat a zapojit nejen členy, ale i ostatní vedoucí, můžeme dnes pomáhat s organizací obecních akcí. Do funkce vedoucího nastupuje Ondřej Marhold. Přejeme mu, ať ho tato práce naplňuje a dělá mu radost. Matla mu zatím zůstane oporou na pozici zástupkyně. Barče Mátlové patří obrovský dík za roky práce, které oddílu daly pevné základy pro další růst. Děkujeme, Matlo!

Autor Tubus - Michaela Šlocarová

Pestrý podzim

Jan Vorel Strnad

Po prázdninách jsme naši činnost zahájili výstavou obrazů Jana Vorla Strnada. Ponořili jsme se do palety barev a snů a poslechli si i bluegrass v podání kapely Sherwood, ve které Vorel hraje na kontrabas. Díky krásnému počasí se produkce po chvíli přesunula na zahradu a užili jsme si příjemnou letní neděli. Obrázky z prodejní výstavy budou zpestřovat každou naši akci v kavárně až do konce roku.

V září se u nás četlo a tvořilo se spisovatelkou a ilustrátorkou Andreou Popprovou,

Podzimní tvoření s Andreou Popprovou.

Olina Šindelářová věnovala svůj čas, zkušenosti i symbolické vstupné Staré školy a naučila zájemce šít na stroji.

kteřá připravila krásný program pro děti. Také se u nás pracovalo se dřevem na řezbářské dílně a šilo na šicích strojích.

Beseda Jména z pomníku přiblížila mnoho silných životních příběhů.

V návaznosti na květnové pietní setkání u pomníku obětí válek jsme se v říjnu sešli na besedě s promítáním na téma Jména z místního pomníku. Díky účasti příbuzných a potomků Jany Filipové, Jiřího Fábery, Antonína Křišťůfka či Josefa Zamrazila bylo vyprávění velmi autentické a bylo doplně-

né mnoha fotografiemi a dalšími artefakty. Jsme rádi, že jsme pomohli přiblížit příběhy konkrétních lidí, které se skrývají za jmény vyrytými do kamene.

Stali jsme se součástí velkolepého projektu Soni Hrdličkové Krásové, která oživila historii papírny a zkrášlila její okolí. Více najdete v samostatném článku. Venkovní sezonu jsme zakončili již tradičním turnajem v pétanque. Po dramatickém boji, který končil opět za tmy při svitu ohně, si cenu pro vítěze odnesli Trnkovi. Gratulujeme!

Na konci října nás poctil svou návštěvou Josef Vejvoda, slavný syn slavného otce Jaromíra Vejvody, autora hitu století Škoda lásky. Josef Vejvoda ve Vraném prožil prvních 15 let svého života. Při besedě popsal slovem i obrazem historii slavné písně, za-

Turnaj v pétanque.

vzpomínal na Vrané a na své rodiče, zajímavé bylo i jeho vyprávění, jak objevil jazz, jak se stal bubeníkem, skladatelem a dirigentem a jak pečuje o odkaz svého tatínka.

V našem cyklu Staroškoláci jsme představili již přes 25 osobností, které každá svým dílem přispívají k unikátnímu celku jménem Stará škola.

Jednotlivé medailonky si můžete přečíst na <https://www.stara-skola-vrane.cz/staroskolaci>

Říjnové Mexické dušičky s Henie Hornáčkovou zažily obrovský úspěch, opakování příští rok nás jistě nemine.

Stará škola se tradičně zapojuje do celosvětového Štědrého úterý (Giving Tuesday). Letos finanční štědrost nepřijímáme my, ale naopak ji posíláme dál. A rovnou až na Srí Lanku. Společně podporujeme mladou dívku Naduni, které finance od nás umožní studovat medicínu. Přidáte se?

<https://www.darujme.cz/sri-lanka>

Vaše Stará škola
Natálie Lupienská
Foto: archiv spolku Stará škola

Novinky z Tatranu

Vážení fanoušci fotbalu, naposledy v letošním roce se hlásíme z vranského Tatranu. Podzimní část soutěžního ročníku 2025/2026 se nám chýlí ke svému konci, a tak nastává čas na krátkou rekapitulaci našich výsledků, úspěchů a sportovní činnosti.

Všem malým vranským hvězdičkám se v první části nového soutěžního ročníku převážně dařilo. **Mladší přípravka** pod vedením trenérského tria vedeného Miroslavem Císem, Davidem Skřivanem a Markétou Řehákovou na podzim odehrála celkem 8 turnajů, ve kterých obsadila takřka pokaždé stupně vítězů a dokonce i dvakrát celý turnaj vyhrála. Nově přichozí děti se rychle začlenily mezi ty zkušenější.

Starší přípravka vstoupila do sezóny s nově vytvořenou trenérskou dvojicí. K již osvědčenému Jaromíru Sofronovi se přidal Erik Löffler. Od prvních podzimních kol si družstvo vedlo velmi dobře a ve většině svých utkání nepoznalo hořkost porážky. Zápas od zápasu je na vranských borcích vidět velký hráčský progres, který se promítá na hřišti v týmovém herním projevu a výsledcích.

Sdružené družstvo mladších žáků Zvole/Vrané si během několika měsíců skvěle

zvyklo na společné soužití. Děti pod vedením trenérů Luboše Rezka a Martina Hanzala trénují střídavě ve Vraném a ve Zvoli. Společný tým si během podzimu herně nevedl vůbec špatně a postupem času začal výsledkově sklízet úspěchy. V tabulce se družstvo nachází zhruba v polovině.

Přes zimu bude vranská mládež trénovat na umělce ve Vraném, v sokolovně, ve sportovní hale v Lipencích a na umělce ve Zvoli. Mladší a starší přípravka je přihlášena do zimní ligy, která se uskuteční ve Zvoli. Mladší žáci budou hrát zimní ligu na umělé trávě v Jesenicích. Mimo pravidelné zápasy v rámci zimních lig čeká na naše družstva i několik halových turnajů na Zbraslavi a v Říčanech.

Napříč všemi mládežnickými družstvy občas panuje i smutek z porážky, avšak touha po vítězství, skvělé vedení a láska k fotbalu žene naše malé sportovce kupředu a motivuje je k lepším výsledkům.

A-tým pod vedením kouče Tomáše Vrby si od začátku nové sezóny nevede vůbec špatně. Od těsné porážky v Jesenici v úvodu soutěžního ročníku nepoznali vranští muži přemožitele. V domácím prostředí se mužstvu podařilo navázat na úspěchy z letošního jara. Bilance 12 utkání bez porážky (10 výher a 2 remízy) krásně naplňuje známé rčení „Můj dům, můj hrad.“ Před koncem podzimu se tak mužstvo drží v úzké špičce čela tabulky. Kromě domácí neporazitelnosti mužstvo navázalo i na největší úspěch loňské sezóny. V Okresním poháru, který se A-týmu podařilo loni vyhrát, se i letos daří vítězit. Mužstvo v prvních dvou kolech porazilo soupeře z Dobříče a Velkých Přílep. Díky těmto dvěma vítězstvím postoupili naši muži do semifinále, kde se v květnovém domácím klání utkají se silným soupeřem z Hradištka.

Zimní přípravu zahájí A-tým v druhé polovině ledna příštího roku. Mimo pravidelné tréninkové jednotky čeká mužstvo několik

přípravných utkání na umělce v Radotíně a zimní teambuilding v Jeseníkách. Během zimní přestávky se bude klub snažit přivést do mužstva nejméně dvě nové posily, které by zkvalitnily a současně rozšířily hráčský kádr. Hlad po úspěchu je mezi hráči veliký, avšak bez pořádné dřiny to samo nepůjde.

Na viděnou na Tatranu v roce 2026!

David Balling, předseda klubu

Foto: archiv SK

Nechcete si nechat ujít novinky z dění v klubu? Navštivte webové stránky www.sk-vrane.cz nebo nás sledujte na sociálních sítích: **FACEBOOK – SK Vrané nad Vltavou** a **INSTAGRAM – SKVRANE**.

Rozpis mistrovských utkání pro jarní část soutěže naleznete na <http://www.sk-vrane.cz/zapasy/>

SOKOL = Sport – Občanství – Komunita – Osobnost – Laskavost

Snažíme se toto sokolské patero poctivě naplňovat, a tak nás na podzim neminuly naše tradiční akce jako Běh do schodů, Halloweenská disco party ani Setkání u lípy. **Mikulášská sobota 6. prosince** je na dohled a brzy po ní už bude rok 2026, který se ponese v duchu hesla SOKOLOVNA SPOJUJE. Bude to velké!

Jubilejní 30. ročník Běhu do schodů zahájila Blanka Běličová, která stála u zrodu oblíbeného závodu.

Jubilejní Běh do schodů přinesl velké překvapení!

Na start letošního kulatého 30. ročníku se postavilo 108 běžců (z toho 6 čtyřnohých) a brada nám doslova spadla z absolutního vítěze, přesněji řečeno vítězky. Nejrych-

Absolutní vítězka Adéla Houdková

Kompletní výsledky a bohatou fotogalerii najdete na sokolvrnanenadvltavou.cz/bds

lejší čas totiž předvedla teprve **čtrnáctiletá Adéla Houdková**, která s výkonem 11,37 s ovládla celý závod a stala se historicky první ženou v této pozici. Zároveň drží i věkový rekord, protože je nejmladší šampionkou za celou éru Běhu do schodů. Gratulujeme!

Pozemky v okolí sokolovny by jednou měly vypadat přibližně takto.

Projekt okolí sokolovny nespí!

Může se zdát, že náš velký projekt na úpravu okolí sokolovny se nehýbe, ale opak je pravdou. V roce 2019 jsme se vydali na dlouhou cestu s cílem upravit naše pozemky v okolí sokolovny tak, aby v budoucnu dobře sloužily nejen Sokolům, ale byly i přístupné široké veřejnosti. **Letos jsme konečně dosáhli velkého milníku – máme stavební povolení!** Aktuálně je zadáno zpracování prováděcí dokumentace na jednotlivé etapy realizace včetně výkazu výměr a kontrolního rozpočtu.

Více se můžete dozvědět na našem webu: sokolvrane.nad.vltavou.cz/okolí-sokolovny

Na co se těšíme?

Například že se s vámi potkáme na **Mikulášské sobotě 6. prosince** v sokolovně. Od 15 h čeká na všechny děti zábavné odpoledne s Henrietou Hornáčkovou zakončené nadílkou od Mikuláše, anděla a čerta. Od 20 hodin zveme všechny k tanci, poslechu a soutěžení na naši tradiční večerní zábavě – šibřinkách. A aby se nám všem

Sokolovna si přeje ke 100. narozeninám nové židle, pokud byste jí chtěli věnovat dárek, můžete tudy: www.darujme.cz/zidle Děkujeme!

na akcích dobře sedělo, rozjeli jsme kampaň **židle pro sokolovnu**. Děkujeme všem, kteří se již zapojili, a pro sokolovnu symbolicky zakoupili už třetinu všech potřebných židlí. Těšíme se, až si společně posedíme třeba na **Plese spolků 21. března** nebo na velkých **Oslavách 100 let sokolovny 16. května**. Sokolovna spojuje.

*Za vranský Sokol Natálie Lupienská
Foto: David Štěpán a archiv T. J. Sokol
Vrané nad Vltavou I.*

Taekwon-Do ve Vraném – přidejte se!

Chcete zlepšit kondici a naučit se praktickou sebeobranu? Přijďte si vyzkoušet Taekwon-Do s největší školou v ČR – Ge-Baek Hosin Sool. Tréninky pro děti i dospělé, první měsíc zdarma, žádné poplatky za výbavu ani zkoušky, zkušený tým instruktorů, rozvoj disciplíny, sebedůvěry i fyzicky. Každý čtvrtek od 17.00 v Sokolovně, stačí sportovní oblečení. Více info a přihlášky na tkd.cz.

*Těšíme se na vás!
Jitka Vorlíčková, Ge-Baek Hosin Sool*

Seniorek

Je tady podzim, jsme kousek od zimy, ale vraťme se ještě do léta. Babičky ze Seniorku mají za sebou mnoho akcí, s kterými vás chceme seznámit.

Na káféčko a „pokec“ jsme se scházely v našem klubu, kde jsme plánovaly další činnost.

VÝLETOVÁNÍ

Návštěva výstavy květin v Čimelicích je naše akce, která nás vítá vždy jednou za dva roky. Pokocháme se krásou aranžovaných květin, ale nakoupíme kytičky i domů. Kamarádky ze Zvole nás pozvaly na krásný výlet do Kunratic u Cvikova. Navštívily jsme sklárnu, Chrám skla a skleněnou zahradu. Bylo to nádherné.

DIVADLO

V Divadle na Fidlovačce jsme navštívily předpremiéru „Amadeus“. Moderně pojaté divadelní představení, výborné herecké výkony.

DEN SENIORŮ

Den seniorů se slaví 1. října, ale naše oslava byla v předstihu již v září. Sešly jsme se na zahradě před Seniorkem a poseděly při kávičce. Odpoledne nám zpříjemnil pan Vladimír Pecháček z kapely Šlapeto, který nám zahrál na kytaru a zazpíval. Ve zpěvu jsme mu rády pomohly a zpívaly jsme z plných plic. Nechyběla ani tombola, a tak si každá babička zatočila kolem štěstí a vyhrála dáreček.

STŘEDOČESKÁ OSLAVA DNE SENIORŮ

Na pozvání celorepublikové organizace SENIOR PAS jsme se zúčastnily Středočeské oslavy Dne seniorů v Příbrami. Nejprve jsme v Příbrami navštívily Svatou horu, kde nás přivítal osobně pan kaplan a popřál nám krásný zážitek z komentované prohlídky tohoto krásného poutního místa. Paní průvodkyně nás provedla celým areálem a navštívily jsme zdejší muzeum. Pak jsme se přesunuly do příbramského divadla, kde se konala oslava Dne seniorů a volba Babičky roku 2025. V předšálí jsme se občerstvily a dostaly jsme dárečky. A pak už nás čekal program, kterým nás provázel Vladimír Hron. Soutěže Babička roku se zúčastnilo osm babiček, které se divákům představily a každá na sebe něco prozradila. Zazpíval nejen pan Hron, ale i zpěvačka a herečka z divadla Semafor Lucka Černíková. Nechyběly ani mažoretky. Odpoledne bylo příjemné. Děkujeme Senior pasu za pozvání.

VRANŠTÍ SENIOŘI VE ŠKOLE

Vranští senioři nezasedli do školních lavic, ale sešli se ve školní jídelně v budově základní školy. Na každoročním setkání se sešlo mnoho dříve narozených. Děti z naší „lidušky“ nám zazpívaly a zahrály. Pro radost nám zahrál a zazpíval Vašek Havlíček a k němu se přidala Dorka. Nechyběl tanec.

Tančilo se jako o život. Pohoštění bylo moc dobré. Pro dámy kytička. Děkujeme naší radnici za uspořádání této již tradiční akce.

POSVÍCENÍ

Babičky ze Seniorku nechybí ani na vranském posvícení. Nejprve připraví dárečky pro všechny soutěžící děti a zajistí jejich registraci. Babičky mají také připravené kolo štěstí.

POZVÁNÍ OD PŘÁTEL

I letos jsme dostaly pozvání od našich přátel z kempu Matyáš na posezení v této oáze klidu a pohody. Již třetím rokem jsme pozvány k posezení s občerstvením mezi prima lidičky. Děkujeme za vaši přízeň.

RODOKMENY

Senior pas ve spolupráci se Seniorkem uspořádal akci Tvoření rodokmenu. Pan lektor nám poutavě vyprávěl o sestavování rodokmenů. Zájem návštěvníků byl veliký, všichni byli spokojeni.

Sledujte veřejné informace o činnosti Seniorku a přijďte mezi nás.

*Babičky ze Seniorku
Foto: archiv Seniorku*

Cestománie

Středočeský kraj je nádherný, je stále co objevovat. Zajímavostí jsou hrady a zámky. Náš kraj se pyšní těmito, které začínají na písmenko „K“ - Karlštejn, Kokořín, Konopiště a Křivoklát. Přijměte pozvání na hrad Křivoklát!

Historie hradu Křivoklát

Křivoklát je jedním z nejstarších a nejvýznamnějších hradů českých knížat a králů. Jeho počátky sahají až do 12. století. Za panování Přemysla Otakara II. vznikl rozsáhlý, velkolepý královský hrad, na kterém již v dětství a opakovaně také v dospělosti pobýval Karel IV. Hrad byl výrazně přestavěn Václavem IV. Později byl hrad velkoryse dobudován Vladislavem Jagellonským. Křivoklát byl několikrát těžce poškozen požárem. V době husitských válek zde byly uloženy korunovační klenoty. Stal se obávaným vězením a jeho význam prudce poklesl. Romantismus 19. století a zejména majitelé hradu Fürstenberkové, kteří hrad drželi až do roku 1929, přivedli hrad k záchráně jeho restaurováním. Poslední majitel Max Egon II. prodal toho roku hrad i s panstvím Československé republice.

Nádherná hradní kaple, Královský a Rytířský sál s expozicí gotického malířského a sochařského umění, knihovna obsahující na 52 tisíc svazků, bohaté fürstenberské muzeum a obrazárna, proslulé vězení a mučírny s mučícími nástroji, monumentální velká věž s loveckými sbírkami a výhledem do okolí, příjemná procházka po hradbách, věž Huderka s černou kuchyní a vyhlídkovým ochozem, hejtmanství s příležitostnými výstavami, to vše a ještě mnohem více je hrad Křivoklát, národní kulturní památka.

Státní hrad Křivoklát

Křivoklát 47, 270 23 Křivoklát

Telefon +420313558440

E-mail krivoklat@npu.cz

Tradiční Advent na hradě Křivoklát

Vstupenka na Advent na Křivoklátě zahrnuje i volnou prohlídku interiérů hradu vlastním tempem bez průvodce s instalovaným Křivoklátským betlémem ve Velkém rytířském sále.

O víkendech 6.–7. a 13.–14. prosince, vždy od 10 do 17 hodin, čeká na návštěvníky hradu Křivoklát tradiční adventní řemeslný jarmark s bohatým programem. I letos se hrad stane na dva víkendy místem přátelských setkání, družných hovorů, zábavy pro malé i velké a odpočinku od předvánočního shonu.

Na Křivoklát vás doveze vlak. Z Vraného nad Vltavou pojedete do Prahy na hlavní nádraží a odtud rychlíkem Berounka do Berouna, kde přeseďte na osobní vlak a ten vás doveze na Křivoklát.

V sobotu 13. 12. 2025 jede také historický motoráček z hlavního nádraží v 9 hodin. Udělejte si pěkný výlet na Křivoklát.

Babičky ze Seniorku

O posvícení všechno to voní...

Posvícení je vzpomínková slavnost posvěcení kostela. Na rozdíl od poutě, kterou se připomíná světec, kterému je kostel zasvěcen, se posvícení slaví ve výroční den posvěcení kostela.

Naše letošní 18. vranské posvícení proběhlo v sobotu 27. září. Celé prostranství mezi sokolovnou a knihovnou zaplnily stánky, které nabízely plno dobrot a dárečků.

Crazy Dogs

tito nás bavili celé odpoledne až do nočních hodin a bylo to báječné.

Milovníci mašinek si mohli zajezdit na kolejišti Klubu železničních modelářů a zároveň si vyrobit stromeček. Skochovičtí hasiči s dětmi hasili domeček a malovali. Na památku se zájemci mohli vyfotit ve fotokoutku. U skautů se chodilo na chůdách, uzlovalo a tvořilo. Knihovna měla také dveře otevřené. U stánku Seniorku se točilo kolem štěstí. Sokolové zajistili skákací hrad a zkoušeli děti ze znalostí o třídění odpadu. Prezentoval se Kvalitní podzim života z Vestce. I na obličej se malovalo.

Tuto již tradiční akci připravili členové kulturní komise, kterým za to patří mnoho díky. Věřím, že se všichni dobře pobavili a užili si den. Tak zase za rok.

*Za kulturní komisi
Blanka Tomková
Foto: Jiřina Vrabcová*

Na podiu se vystřídalo mnoho účinkujících. Jako tradičně začátek patřil oblíbené kapele Týnečanka. Děti z naší hudebky se předvedly jako zpěváci, ale i hudebníci. Kapela Pacifik s Helenkou Maršálkovou nás zavedla do country světa. Komorní studio Áčko se předvedlo písněmi z Pomády. Zpěvák, herec divadelních muzikálů a hudebník Bohouš Josef představil svůj repertoár. Radost ze života - to jsou Crazy Dogs. Zažijete mrazení v zádech, když na pódium přijde král rokenrolu Elvis Presley, strhne vás rytmem svých největších hitů. Všichni

Z vranské knihovny

Podzimní dny v knihovně

V září pro naše čtenáře přivezly knihovnice z KJD Příbram soubor nových knih v rámci cirkulace. Ve čtvrtek 25. září navštívily knihovnu děti z vranské mateřské školy, paní Barbora Fortelková z Příbrami měla připravený krásný program a hry. Děti si poslechly pohádky a také vyzkoušely svoji zručnost a postřeh.

Během vranského posvícení jsme již tradičně tvořili s dětmi a tentokrát i s dospělými návštěvníky záložky a přívěsky na klíče. Před vchodem byly umístěny vyřazené knižní tituly, které si mohli návštěvníci odnést.

Foto: Jana Janauerová

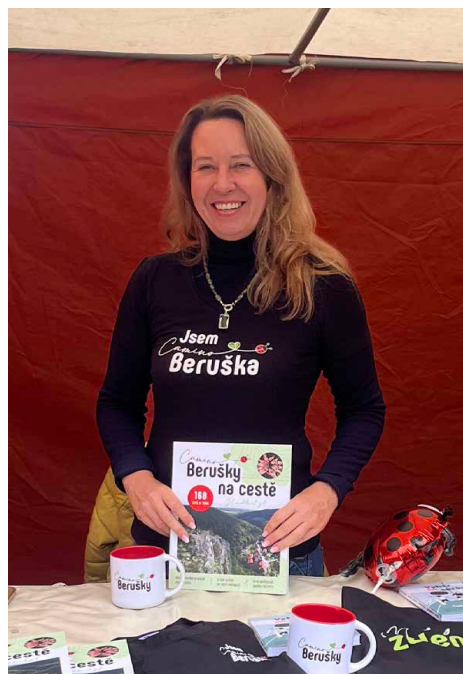
Knihy vranských autorů

Ukázka z knihy **Camino Berušky na cestě – Jít, meditovat, žít**, autorky – Hana Půlová, Katarína Emma Schapiro, Radmila Jirkovská a kolektiv Berušek

Kterak Camino Berušky ke svému názvu přišly...

Čtyři berušky na schodech u kapličky

Odehrálo se to jako za dob dobrého baroka uprostřed polí za Hlásnou Třebání, kde kromě pár zajíců nic a nikdo není. Pán Bůh si přímo libuje v činění zázraků na odlehlých a neočekávaných místech, takže si k duchovnímu rozjímání ani nemůžete dát kafe. Tentokrát vyšel los na malou, nenápadnou výklenkovou kapličku, jejíž přítomnost v poli sama o sobě naznačovala, že si tuto pustinu Pán Bůh k osvícení hříšné lidské duše nevybral poprvé. Na spodním schodu onoho svatostánku ležely pěkně srovnány v řádku čtyři berušky. Čtyři kamínky oblečené štětcem a dětskou rukou do červeného kostýmu sluníčka se sedmi tečkami. I vzala každá z kolemjdoucích Berušek jednu okřídlenou cestovatelku do batohu na camino a vyklopila ji až na klekátku u pramene svatého Ivana, údajně prvního poutevníka v Čechách. A hnutí Camino Berušky bylo na světě.

Hana Půlová, na vranském posvícení.

Foto: Jiřina Vrabcová

Autorka Radmila Jirkovská

120 let vranské knihovny – „Jak šel čas ve vranské knihovně“

Knihovnu založil v roce 1905 Josef Zikl, učitel a pozdější ředitel zdejší školy. Až do konce listopadu se můžete přijít podívat na výstavu u příležitosti 120. výročí od založení knihovny.

Pozvánka na tradiční výstavu betlémů

Zveme vás na slavnostní otevření výstavy betlémů **9. prosince 2025 v 18.00 hodin**, kterou připravujeme jako v minulých letech s výtvarnicí Janou Dlouhou a ve spolupráci se Spolkem betlémářů. Těšit se můžete také na hudební vystoupení žáků vranské ZUŠ a zazpíváme si společně koledy. Nebude chybět ani vánoční pohoštění. Chcete-li mít již letos svůj vranský betlém od autorky Jany Dlouhé doma, budete si jej moci zakoupit o adventní neděli u stromečku a po zahájení výstavy v knihovně.

Zamyšlení a poděkování

Naše vranská knihovna slaví letos významné jubileum, uplynulo 120 let od založení v roce 1905. Od té doby se o čtenáře u nás v obci starala řada obětavých knihovnic a knihovníků. V roce 1998 jsme knihovnu převzaly od Marty Oplové po její s přestávkou 28leté záslužné práci pro vranské čtenáře. Už jako děti jsme obě k paní Oplové chodily do knihovny v domě u Marholdů. I my se nyní již 27 let snažíme pokračovat v její práci. Kromě půjčování knih pořádáme výstavy, programy pro děti z MŠ i ZŠ, cestovatelské besedy a setkání se zajímavými osobnostmi nejen z Vraného. A to vše lze dělat díky novému a velmi vhodnému prostředí současné knihovny. Není to tak dávno, kdy jsme se ze sklepních místností stěhovaly do technického prostoru nad školní jídelnou. Knihy tenkrát putovaly z ruky do

ruky s pomocí vranských nadšenců, což byla velmi hezká akce a obzvláště děti byly překvapené z knih, které se jim přitom dostaly do rukou. Pak následovalo další stěhování do naší současné knihovny v bývalé MŠ, kde je opravdu radost pracovat a setkávat se s našimi čtenáři. Děkujeme vedení naší obce za toto umístění knihovny a těšíme se na další roky v knihovně s tak dlouhou tradicí.

*Knihovnice Eva Šustová
a Jana Janauerová*

Knihovníci ve vranské knihovně:

1905 – 1945 Josef Zikl
1946 – 1947 Josef Vysušíl
1948 – 1953 Eugen Bělský
1954 – 1955 František Petr
1956 – 1957 Václav Broj
1958 – 1983 Marta Oplová
1984 – 1994 Jana Neradová
1995 – knihovna uzavřena
1996 – 1997 Marta Oplová
Od roku 1998 Eva Šustová a Jana Janauerová

Půlnoční vánoční pivo

Vánoce jsem měla vždycky ráda. Zbožňovala jsem pojídat ráno vánočku v pyžamu a koukat na pohádky, protože zlaté prasátko u nás naštěstí moc nefrčelo. Užívala jsem si procházky po lese, návštěvu babičky, strastiplnou cestu pro Betlémské světlo a samozřejmě večerní žranici a napětí u rozbalování dárků.

Štědrý den se má trávit v kruhu rodinném, říká se. Ale když jsem byla náctiletá, přestalo mi to stačit. Kruh rodinný pro mě totiž obsahoval i kamarády, bez kterých jsem na takto významný den nechtěla být.

Když jsem do sebe naládovala dostatek bramborového salátu u štědrovečerní večeře, pípla mi SMS. Sraz před kostelem v deset, letos je půlnoční mše brzo. Punč nebo svařák s sebou. Zaradovala jsem se, že mám tak kreativní kamarády! „Mami, můžu jít na půlnoční mši?“ houkla jsem na mámu. „Jasně, klidně, ale teple se obleč,“ odvětila máma a nechala mě jít. Popadla jsem láhev vaječňáku a vyrazila jsem. Před kostelem se mačkalo celkem dost lidí, což mě, jakožto člověka vírou nepolíbeného, překvapilo. Ihned jsem identifikovala skupinku mých přátel, kteří stáli stranou.

„Čus Týno,“ mávla na mě Bára a nalila mi punč do kelímku. „Dovnitř ani nepůjdeme, je tam tuna lidí,“ řekla hned na vysvětlenou. Markéta pak vytáhla cukroví, někdo z kluků brambůrky a popíjeli jsme domácí vánoční pitíčka a probírali, kdo dostal kolik dárků. Strávili jsme tam něco přes hodinu a když půlnoční mše skončila, stavili jsme se ještě na jedno v Mozáči, naší oblíbené místní hospodě. Byl to skvělý Štědrý den, protože

jsem si ho užila jak s rodinou, tak s přáteli. Sice jsem z té mše nic moc neslyšela, ale stála jsem před kostelem a to se snad taky počítá. V následujících letech jsme naši tradici opakovali, s tím rozdílem, že jsme postupem času přestali chodit ke kostelu a začali se scházet rovnou v hospodě. Byla to skvělá příležitost se ihned blýsknout s dárky, které člověk dostal. Mezi ty nejlepší patřily deskové hry, které jsme pak dlouhé hodiny hráli a sdíleli spolu tu vánoční radost. A naše vánoční vranská skupina se neustále rozrůstala.

Scházeli jsme se takto dlouhé roky, dokud jsme se postupně nezačali odstěhovávat od rodičů k vlastním rodinám a dětem, kterým už bohužel na Štědrý den do hospody nezdrhnete. Štědrovečerní tradici hraní deskových her máme ale doma pořád a s přáteli se vidáme dodnes. Třeba na Silvestra, nebo na některé z tradičních vranských akcí, jako je posvícení nebo třeba volby.

Tak vám přeju krásné Vánoce, ať se vám povede potkat se se všemi, které máte rádi, a zopakovat tradice, které pro vás dělají Vánoce Vánoci. A pokud se někdo “dokopete” na půlnoční mši, dejte mi vědět, jaké to bylo. A já tam třeba někdy taky doopravdy dorazím!

Kristýna Muszyński Sládečková

Svým zpěvem vánočně naladí

Ať už ve Vraném zamíříte na benefici ve Staré škole nebo na tradiční rozsvícení vánočního stromu, váš zážitek tam doprovodí její zpěv. Triadvacetiletá Klara Belleville po boku kapely či jen sama s kytarou kromě známých melodií zaujímá vlastní tvorbou. „Vyjadřuju tak své emoce, poznávám se,“ vysvětluje.

Foto: vlastní archiv

„Jenom oheň ví, jak mi hoří srdce a bije tvoje jméno, které si nezasloužím.“ Tak zní volně přeložený verš z tvé písničky 29 days, která se dostala až do rádia. Na co myslíš, když skládáš hudbu?

Tahle jmenovaná odráží můj první vztah, ve kterém jsem zažila bolestivý rozchod. Citovaná pasáž se týká mého dojmu, že jsem v něm nedokázala fungovat, protože jsem

hledala samu sebe, což je v náctiletém věku normální a řekla bych i žádané. Bylo to pro mě těžké období.

Tedy píšeš, když něco silně prožíváš.

Ano. Vyjadřuju své pocity, poznávám se. Taky mi to pomáhá pochopit, jakou cestou se vydám ve svém životě dál a na čem potřebuji zapracovat. Mám dny, kdy nedokážu napsat nic, jdu do přírody nebo trávím čas s kamarády. Ale pak přijde doba, kdy jsem citlivější a odehrává se ve mně více věcí. Kytara je krásným prostředkem k sobě.

Kolik času zabere napsat písničku a dostat ji z notových řádků až na Spotify nebo do rádia?

Když mám člověka, se kterým si hudebně rozumím, je to otázka týdnů. Ale může to trvat i měsíce – v šuplíku mi leží několik otevřených věcí, ke kterým se jednou vrátím, ale jsou třeba dva roky staré.

Jak je to s nahráváním?

To se obracím na svého hudebního partáka Artura, který mě na koncertech nejčastěji doprovází. Spolu jsme schopni ho zvládnout do měsíce. Ten proces postprodukce

a nahrávání písniček na Spotify je už zdlouhavější.

Většinou ale zpíváš covery. Je to jednodušší než prezentovat vlastní skladby?

Když si nás jako kapelu lidé objednájí na akci, chtějí slyšet známou tvorbu a tancovat, proto ty covery. Lehounce se snažím přidávat i své věci, aby vycítili směr, kterým se ubírám. Přijít s vlastní písničkou ale znamená otevřít se, což může být na jednu stranu těžší. Zároveň je to autentický a silný zážitek.

Vystupuješ s hudbou od Billie Eilish po Jiřího Schellingera. Kterou polohu máš nejradší?

K Billie Eilish jsem tíhla spíš jako mladší. Teď se dostávám zase víc k českým písničkám, protože si víc uvědomuju vztah k této zemi. Cítím, že emoce ze mě tryskají víc, když zpívám česky. Klidně i něco staršího. Pokud zpívám cizojazyčně, je to především angličtina. Vybírám si záměrně skladby, k nimž mám nějaké citové pouto. Skvělým příkladem je kapela U2, kterou mám spojenou s tátou a cestami do Itálie na lyže.

Máš hudební vzor?

Líbí se mi jedna z výrazných postav moderního folkového a indie folkového proudu ve Velké Británii - Laura Marling. Vychází z témat týkajících se vztahů, ženskosti a hledání sebe sama.

Často vystupuješ ve Vraném, ale i na akcích v Praze. Máš stálou kapelu?

Rok vystupuju se zmíněným Arturem Országem. Našla jsem ho, když jsem obepisovala několik kytaristů poté, co můj předchozí parťák, violoncellista, odešel stu-

Foto: vlastní archiv

dovat psychologii a na hraní mu nezbyl čas. Pak se k nám přidali i Aleksandra Bajicová a Matěj Kavan.

Jak často zkoušíte?

Pokud máme koncert, tak jednou do týdne. Ale také jsou období, kdy se třeba dva měsíce nevidíme. Scházím se v tu dobu jenom s Arturem, abychom pracovali na albu, nebo jen s Aleksandrou, se kterou pracujeme na kompozici a hudebním podkladu.

Emoce ze mě tryskají víc,
když zpívám česky

Doprovázíš se ale i sama na kytaru nebo piano. Chodila jsi do hudebky?

Začínala jsem s pianem v Modřanech, kde jsem do sedmi let bydlela, a pak se přemísťovala do vranské hudebky. Nevyhovovalo mi

Foto: Jan Vrtiška

ale, že si piano s sebou nikam vzít nemůžu, tak jsem přidala i kytaru. S tou mě ovlivnila moje vranská sousedka Daniela Roudnická. Uměla krásně zahrát a zazpívat Zombie od The Cranberries, což pak byla první písnička, kterou jsem se zvládla naučit. S Danielou jsem strávila spoustu motivujících kytarových večerů, za které jsem velmi vděčná. V hudebce na mě hodně naléhali, abych se učila noty, zatímco já jsem hrála hlavně akordy a zpívala, i proto jsem pak odešla.

Není neznalost not pro hudebníci problém?

Noty a teorie mi chybí. Vím to. Snažím si je teď zpětně sama dostudovat.

Kdy a jak vznikl pseudonym Klara Belleville?

Jmenuji se Radka Klára Tůmová, tedy mám dvě jména, rodiče nechali zapsat obě. Když jsem odešla ze základky, začala jsem používat to druhé. Slyším ale na obě. Vlastně i máma a táta mě každý oslovují jinak. Belleville (vyslovováno „belvil“, pozn. autorky) vzniklo před třemi lety v Chorvatsku. Po-

tkala jsem tam Američanku právě s tímto příjmením, se kterou jsem se skamarádila. Pobíhaly jsme spolu po Splitu a zpívaly si Mamma Miu. Byl to pro mě tak silný zážitek, že mi nabídla, abych si tak v hudbě začala říkat.

Zmínila jsi, že jsi do sedmi let vyrůstala v Modřanech, ale pak ses přestěhovala do Vraného a vychodila tu základní školu. Momentálně ale zase trávíš většinu času v Praze kvůli vysoké škole. Kde si připadáš doma?

Prahu zbožňuju. „Praha tě nepustí. Tohle město má drápy“, jak řekl Kafka. Ale ve Vraném jsem vyrostla. Na jakékoliv místo ve Vraném se podívám, najdu tam vzpomínku. Taky se mi líbí jeho klid a blízká příroda. Mám tu jednoduše prostor a ráda bych se sem vždy vracela.

Nechci, aby se ze zpěvu stalo povolání

Vychodila jsi Rakouské gymnázium v Praze a nyní pokračuješ s designem na ČVUT. To je zajímavá cesta.

Gymnázium mi doporučila paní učitelka angličtiny z vranské školy. Měla jsem na něm předměty v němčině, pak angličtinu a francouzštinu, což mě moc bavilo. Na vysokou jsem chtěla vždycky, ale vybrat si zaměření pro mě vůbec nebylo lehké. Bavily mě jazyky, ale i matika, biologie a chemie. Hudba mě samozřejmě doprovázela pořád, a tak jsem se musela rozhodnout, zda se na ni soustředit i ve škole a upsat se, že ji budu dělat jako povolání. Roli ale sehrálo i to,

že neumím tu jmenovanou teorii. Plus taky jsem nechtěla, aby mě omrzela.

To už se někdy stalo?

V hudebce jsem měla jedno takové období právě tehdy, jak na mě tlačili, abych se naučila noty. Ke kytáře jsem si pak sedala až nerada.

Pro ČVUT ses tedy rozhodla proč?

Po gymplu jsem hledala, co mě bude naplňovat. Vzala jsem si pauzu a studovala na roční soukromé škole umění. Dělali jsme třeba keramiku, grafiku nebo animaci. Proto jsem se rozhodla pro design a teď zpětně jsem za to ráda. Design je interdisciplinární. Baví mě propojovat různé obory, témata a pohledy, takže mi to sedí.

Jde design propojit s hudbou?

Určitě. Ve škole mi v rámci některých předmětů pomáhají třeba připravit kostým, ve kterém se chci prezentovat na přebalu alba. Design zahrnuje širokou škálu forem - od užitého umění a grafiky, až po práci se zvukem a scénou.

Stejně jako hudba slouží lidem.

Plánuješ se zpěvem živit?

Zatím hudbu vnímám hlavně jako koníček, i když nárazově z ní příjem být může.

Co tě čeká v blízké době?

Pokračuji v psaní a nahrávání alba se svou kapelou. Mimo hudbu se soustředím na dodělení bakaláře a zvolení následujícího studia.

Také tě uslyšíme 30. listopadu na slavnostním rozsvícení vranského obecního vánočního stromu. Co pro tebe advent a Vánoce znamenají?

Vánoce jsou pro mě symbolem sounáležitosti. Připomínáním si, že tu jsme pro své rodiny, přátele a oni tu jsou pro nás. Radost a vděčnost z každodenních okamžiků a příležitostí. Možnost pomoci těm, kteří to potřebují. Myslím si, že bychom tyto návyky měli mít celoročně, ale vánoční atmosféra opravdu nabádá k těmto prožitkům a činům.

Děkuji za rozhovor.

Jolana Vašinová

Jolana Vašinová

S Radkou Klárou byly spolužačky na vranské základní škole a obě ji opustily po sedmé třídě. Po maturitě na Gymnáziu na Vítězné pláni pokračovala ve studiu na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde vystudovala bakalářskou žurnalistiku. Nyní pokračuje v druhém bakalářském programu Politologie a veřejná politika a v magisterském oboru Politologie na stejné fakultě. Pracuje pro zpravodajský web ČT24. Rozhovor vznikl jako součást její bakalářské práce.

Foto: archiv spolku Stará škola

Den architektury ve Vraném

Na programu 15. ročníku Dne architektury nechybělo ani Vrané a jeho papírna. Návštěvníci festivalu měli v neděli 5. října výjimečnou příležitost projít si s bývalými zaměstnanci areál papírny. Součástí bohatého programu bylo rovněž slavnostní odhalení poznávací stezky a stálé galerie historických fotografií z provozu papírny.

Ještě dopoledne sluníčko jedním okem občas mrklo na přípravy Dne architektury na parkovišti před bývalou papírnou, aby se nakonec rozhodlo schovat za mraky. Z nebe se začal snášet slabý déšť, jako by i přírodě bylo líto, že zkušební odborníci z bývalé slavné papírny (a v minulosti i neméně slavné strojírny, slévárny a banky!) už nikdy nepřidají další vysoce kvalitní výrobky, inovace nebo technické vynálezy. Sychravé počasí ale neodradilo odhadem 200 návštěvníků. Přesně ve 14 hodin se parko-

vištěm rozezněly tóny saxofonů studentek vranské základní umělecké školy Pemy Lodrové, Andy Slavičkové a Emy Púllové v čele s paní ředitelkou Pavlínou Tomášovou, které na klavír doprovázela Anička Pentel. Když dozněla hudba, bylo mou milou povinností, jako organizátorky celé akce, přivítat všechny přítomné a společně slavnostně odhalit galerii historických fotografií pojmenovanou SLAVNÁ VRANSKÁ PAPIRNA, která zůstane natrvalo umístěná na zábradlí podél parkoviště. Kromě této galerie papírenských strojů a výrobních procesů Vrané získalo také další turistickou trasu. Poznávací stezka PO STOPÁCH RODINY HAASE začíná u Banku, pokračuje přes Kiseraj-Hadrovnu, Rajčur a Rudou vilu a asi po kilometru a půl končí u Staré školy. Jak tato místa či budovy přišly ke svým roz-todivným názvům, vám prozradí jednotlivá zastavení, stačí jen vyrazit po trase.

Zájemci o prohlídku bývalé papírny se nejprve přesunuli před budovu Banku, kde si vyslechli přednášku Filipa Ditricha o architektovi a staviteli Aloisovi Turkovi, který v roce 1853 navrhl a k papírně přistavil tuto privilegovanou továrnu na výrobu bankovek rakouského císařského státu. Turek tím získal renomé a v době 1. průmyslové revoluce se stal významným stavitelem průmyslových staveb se specializací na papírny. Poté průvodci, bývalí zaměstnanci papíren Zdeněk Selichar a Pavel Hobza, provedli zvědavce po všech zákoutích továrny a připojili zajímavé příběhy z dob, kdy papírna ještě byla v provozu. Ti nejzvědavější si mohli rozšířit znalosti na dvou výstavách, jedné o zakladatelích papírny a druhé o modernizaci továrny v 60. letech minulého století. Skální příznivci zůstali i na přednášku, která zakončila celý Den architektury. Co nového pro vás objevují z průmyslové historie, se čas od času můžete přesvědčit na stránkách **www.industrial-vrane.cz**.

Ale nejen historií je člověk živ! O zahřátí a plné břicho se všem zúčastněným postaral winetruck Lavina a stánek staroškolaček

Báry Líbalové a Aleny Vargové. Děti si zase mohly v dětském koutku navrhnout vlastní bankovku. Kdo si chtěl odnést i něco hmatatelného, měl možnost si koupit obraz na výstavě představitelky českého naivního umění Slávky Krátké. Ta nám připravila překvapení a namalovala obraz Vraného i s papírnou. Obraz se na stojanu dlouho neohřál a už má svého šťastného majitele. Nezoufejte ale. Stále je možné si jej koupit jako pohlednici v pokladně obecního úřadu.

Soňa Hrdličková Krásová
Foto: Milan Kollinger

Z kroniky obce – 1967

Otázky bytové, sociální a zdravotní

Během roku byl přidělen pouze jeden dekret, protože bytová komise je odkázána na soukromé majitele rodinných domů. Náprava může nastat pouze výstavbou bytových jednotek papírny.

Sociální komise v roce 1967 poskytla 35 občanům s nízkým důchodem 12.706,- Kčs na nákup uhlí, potravin a textilií. V tomto roce byl ustaven výbor Československého červeného kříže, jehož předsedkyní byla zvolena sestra Marta Dvořáčková.

Sbor pro občanské záležitosti

Sbor se zabýval předáním občanských průkazů 15letým žákům, rozloučeními se zemřelými občany, blahopřáními občanům v jejich životních jubileích, vítáním novorozeňat a podobně. V obřadní síni bylo během roku uzavřeno 10 manželství.

Školství

Nový školní rok zahájil pro všechny žáky v místní sokolovně ředitel školy soudruh Příbyl. Předsedou rodinného sdružení byl zvolen s. Jaroslav Beran. Během školního roku byly pořádány oslavy měsíce přátelství se Sovětským svazem, narozeniny prezidenta republiky, Den armády, Den znárodnění a Mezinárodní den studentů. Náplň programu oslav provedli žáci školy za vedení učitelů a po zásluze byli odměněni značným potleskem hostů.

Místní školu navštěvuje 314 žáků. 188 žáků z Vraného, 30 ze Skochovic, 20 ze Zvole, 20 z Březové, 11 z Károva, 11 ze Lhoty,

2 z Čisovic, 13 z Bojova, 6 ze Strnad a 13 z Ohrobce.

Lidová škola umění ve Vraném měla 4 pobočky a to v Davli, Jílovém, Chodově a Kunraticích. Sbor měl ředitele s. Františka Přenosila, jednu zástupkyni ředitele v Kunraticích a 12 učitelů. Vyučoval 380 žáků a žaček. Orchestrální hra se studovala na všech pobočkách, ale hlavně ve Vraném. Komorní orchestr sdružuje žáky osmého až desátého ročníku a je znám v celém kraji. Škola uspořádala v tomto roce 2 koncerty ve Vraném, 1 v Jinočanech a 4 koncerty v Praze.

V mateřské škole je umístěno 32 dětí a v jeslích 12. Do první třídy odešlo 9 dětí, což bylo ihned doplněno novými dětmi.

Papírna

V průběhu roku 1967 byla prakticky dokončena výstavba papírny a zahájen zkušební provoz na všech technologických úsecích. Pomocné a energetické provozy byly konsolidovány. Plánovaná bytová výstavba byla téměř dokončena. V souvislosti s dokončením výstavby byly provedeny demolic budov staré kotelny, prvního a třetího papírenského stroje. Náklad na tyto práce si vyžádal částku téměř půl milionu korun.

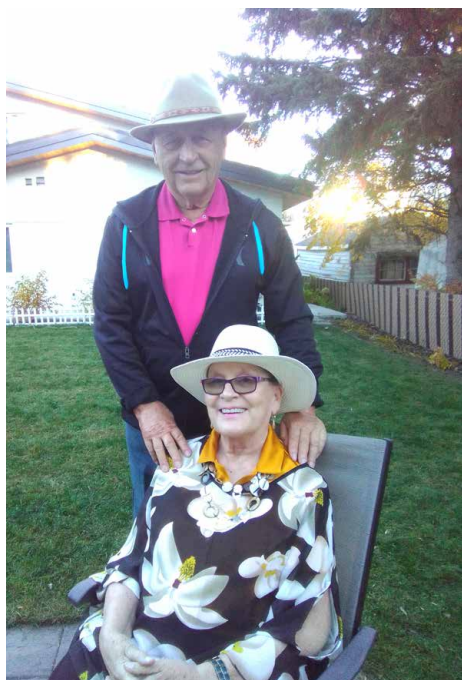
V roce 1967 se ve Vraném narodilo 18 dětí – 12 děvčat a 6 chlapců.

Zdena Křišťůvková, kronikářka

Text je doslovný přepis z kroniky včetně jazykových odlišností a chyb

Výlet do jižní Alerty

Josef „Joe“ Šťastný je vranský rodák, jeho předci žili ve Vraném už před třemi stoletími. Jeho však v roce 1968 osud zavál do Kanady, kde žije s manželkou Joan. Se čtenáři Zrcadla by se rád podělil o popis výletu po Kanadě.

Alberta je pro Kanadu něco jako Texas pro USA. Je bohatá na ropu a přírodní plyn, pak je dobytkářství a nakonec turistika, máme tu Skalisté hory, kde jezero Lake Louise je druhým nejvíce fotografovaným místem v zemi hned po Niagarských vodopádech.

Vyrazili jsme na jih naší provincie do města **Lethbridge**, kde se Joan narodila. Leží blíz-

ko hranice s Montanou a je pověstné silnými větry. Cela jižní Alberta a severní Montana je prerie bez stromů, takže tam fouká. První zastávkou byla snídaně u našich přátel v Red Deer, kde jsme měli v roce 1976 první domek. Marg a Duane pro nás vystrojili hostinu, která trvala s vyprávěním skoro dvě hodiny. Pokračovali jsme přes Calgary do Lethbridge, tam jsme hledali domek, kde Joan strávila prvních pět let života.

Pak jsme navštívili **Fort Whoop-up**. Když v roce 1867 po americké občanské válce zakázala americká vláda prodávat whiskey indiánům, přešli prodejci hranici do Kanady a pokračovali v prodeji tam. Ten Fort byl pověstný široko daleko, prodejci zbohatli. Whiskey a neštovice decimovaly indiány, v Albertě nebyl žádný zákon. Teprve v roce 1873 kanadská vláda založila královskou jízdní policii pověstnou červenými kabáty, aby tu neřest ukončila. Fort Whoop-up byl v 1967 kompletně obnoven a je to teď velmi zajímavé muzeum pro lidi jako já, kteří se zajímají o historii. Vydrželi jsme v muzeu až do 17 hodin, kdy zavírají.

Druhý den jsme navštívili příbuzné Joan, kteří mají feedlot blízko městečka **Brooks**. Feedlot je výkrmna dobytka, rančeři tam přivezou telata k vykrmení a platí majitelům, že je vykrmí do domluvené váhy, pak si pro

ně přijedou a odvezou na jatka. V Albertě je 156 feedlotů, hovězí z Alberta je proslulé kvalitou a vyváží se do celého světa. Mají tam přes tisíc telat, krmí je šrotem z obilí a smrdí to už z dálky. Joanin bratranec Jim ranč před lety založil a teď ho provozují jeho čtyři synové s několika nájemnými dělníky. Je to obrovská operace ta telata krmít a odklízet hnůj. Ptal jsem se jednoho ze synů, co nás tam prováděl, jak ten smrad snášíš, ale odpověděl, že už mu to ani nepříjde a příjem, co z toho mají, nesmrdí. I jejich děti tam pracují.

Třetí den jsme se zastavili v **Head-Smashed-In Buffalo Jump** (volně přeloženo „skok, kde si bizoni rozbíjejí hlavy“). Je to

místo, kde se rovná prémie propadá o deset metrů a bizoni si pádem dolů rozbili hlavu. Dole pod skálou se mrtvá zvířata zpracovávala. V Severní Americe je přes 200 podobných míst, tohle v Albertě je nejznámější, protože tam je muzeum, které bylo otevřeno v roce 1981 a od té doby jej navštívilo přes 2,5 milionu návštěvníků. Je to památka světového dědictví UNESCO. Po tisíceletí indiáni obratně zaháněli bizony přes desetimetrový útes. Poslední hon přes skálu proběhl v roce 1850. O vyhubení bizonů se ale postarali běloši, kteří z bizonů stahovali kůži, kterou prodávali, a zbytek zvířete nechali na prérí hnit. Byly pobity miliony bizonů, dole pod skálou geologové vykopali 10 metrů hluboké díry plné bizoních kostí.

Když jsme jezdili na zimu do Arizony, neměli jsme nikdy čas Lethbridge prozkoumat, až teď. Byl to hezký výlet a ujeli jsme skoro 1000 km.

All the best

Joe

Foto: vlastní archiv

Zapomenuté příběhy

Díl 7. – Bankovky za všechny peníze

Pražská nouzovka vyráběná firmou Synové Bohumila Haase, 1848. Zdroj: internet

V českých zemích se patrně jen Vrané nad Vltavou může pochlubit výrobou bankovek pro samotného „císařpána“. Ironií osudu v tom sehrály roli revoluční bouře zrovna proti císaři. Psal se rok 1848 a celá Evropa se dožadovala omezení práv panovníka ústavou, zrušení privilegií šlechty a účasti občanů na politickém životě. Doba byla nejistá, lidé si proto začali schraňovat peníze na horší časy. Z oběhu zmizely drobné mince, obchody vázly, obchodníci byli zoufalí. Někoho z nich ale napadlo nechat si tisknout vlastní platidla. Nápad se ujal, a takzvané „nouzovky“ nakonec u tiskařů vyráběla kdekaká banka, firma či obec. I Haaseovi získaly zakázky například z Do-

mažlic, Chomutova nebo Rokytnice. Jak zaznamenal vranský farář do farní kroniky (a jednu do ní rovnou vlepil), minimálně zbraslavská dvacetikrejcarová nouzovka se vyráběla přímo ve vranské papírně. Mezi zákazníky Haaseových patřila rovněž městská rada v Praze. Design většiny nouzovek byl sice hezký, ale celkem jednoduchý, ne tak design těch pro Prahu. Pražské nouzovky byly tištěny dvěma barvami, což v té době každý neuměl, ornamenty na nich byly složité a vkusné, uprostřed měly vyražený plastický ovál. Na tehdejší dobu byly skutečně dokonalé, takže se je nikdo ani nepokusil falšovat. Oficiální císařské bankovky se přitom falšovaly ve velkém. A pro-

tože to bylo něco výjimečného, Haaseovi si tím vysloužili speciální zmínku v dobové polské encyklopedii.

Skvělá pověst, kterou získaly tiskem nouzovek, a výborné kontakty především Ondřeje Haase ve Vídni vedly k tomu, že se jim u císařského dvora podařilo v roce 1853 získat privilegium na výrobu císařských bankovek v hodnotě 50 a 100 zlatých. Kapacita jejich dosavadních továrních provozů ve Vraném ale nebyla dostatečná, bylo potřeba výrobu rozšířit. Na doporučení oslovili Aloise Turka, architekta a stavitele v jedné osobě, jak tehdy bylo běžné. Ten byl schopen v rekordním čase navrhnout a postavit další továrnu hned vedle papírny. Údajně mu na to stačily 3 měsíce! Výroba bankovek se tedy mohla rozjet. Do Vraného se přestěhovali bankovní specialisté z původní privilegované továrny v Nové Sedlici u Vídně spolu se dvěma dozorujícími komisaři. Za Rakouskou národní banku to byl Hugo rytíř von Hartlieb, za výrobní komisi Johan Hassard von Wombadherrn. Výroba císařských

bankovek ve Vraném běžela do konce roku 1855, poté privilegium patrně získal někdo jiný. A ve Vraném se zachovalo jen německé pojmenování „Bank“ (česky „banka“) pro budovu, kde se bankovky vyráběly.

Je libo cigaretu ze skla?

Papír na bankovky se vyrábí z dlouhých bavlněných vláken a lnu, která mu dodávají odolnost proti roztržení a pružnost. Stejně vlastnosti jsou požadovány i u papíru cigaretového. A protože se při výrobě bankovek moc papíru nespotřebuje, brzy se ve Vraném specializovali na ten cigaretový. Vranský měl specifickou jakost údajně díky vodě používané při jeho výrobě, a byl tak kuřáky vyhledávaný. Díky své kvalitě úspěšně porážel francouzskou konkurenci zejména v Orientu, byl oblíben také po celé Evropě a klientelu si našel i v Africe. Největší vývoz ale dlouho směřoval do Latinské Ameriky. Cigaretový papír byl důležitým artiklem papírny také po jejím znárodnění. Vyráběl se zde do roku 1955 a patrně by se úspěšně vyráběl dál nebýt centrálního plánování, jak s evidentní lítostí uvedl kronikář papírny. Jeho výroba tak byla zastavena na příkaz ministerstva průmyslu. Otázkou je, zda na tom nemá podíl také experiment, který s cigaretovým papírem ve Vraném prováděli v roce 1949. Článek o tom zveřejnil deník Rudé právo: „Papírny ve Vraném vyrobily ze skleněných vláken cigaretový „papír“, který snižuje nebezpečí ohně a šetří hospodyňkám čas, neboť zadržuje také cigaretový popel. Čs. tabáková režie udělala první pokusy s hromadnou výrobou. Ze skleněných vláken byla vyrobena i nová domovní čísla, která budou svítit i v noci.“ Asi to nevyšlo. Že by „skleněný“ papír líp svítil, než hořel?

Falešná císařská bankovka, 1859.

Zdroj: internet

Soňa Hrdličková Krásová

Žijí mezi námi

Mgr. Jana Dlouhá, výtvarnice

Kde jste vyrůstala a jak jste se dostala do Vraného?

Narodila jsem se v Hostivici v okrese Praha-západ, odkud jsme se přestěhovali do Chomutova, kde jsem chodila na základní školu. Po maturitě na místním gymnáziu jsem studovala Pedagogickou fakultu v Ústí nad Labem, obor chemie a tělesná výchova. Pokračovala jsem na Karlově Univerzitě studiem Dějin umění, soukromě jsem studovala u akademického malíře a restaurátora Jaromíra Laudy, kde jsem se věnovala studiu loutka-hračka, pod ve-

dením keramičky Květy Vondráčkové jsem se věnovala keramice a malbě na hedvábí u akademické malířky Zdeny Soukupové. Po ukončení studií už jsem žila a tvořila v Praze. Život ale přináší změny a na ně navazují výzvy. Po smrti manžela v roce 2021 jsem se z Prahy přestěhovala do Vraného nad Vltavou k rodině mého syna, který tu bydlí už dvacet let. Takže Vrané znám, líbí se mi tady, je zde překrásná krajina a hlavně řeka Vltava, tu mám ráda už od konce šedesátých let, kdy jsme jezdili na Slapy trénovat vodní lyžování.

Jak jste se stala výtvarnicí, objevila jste výtvarný talent již jako dítě?

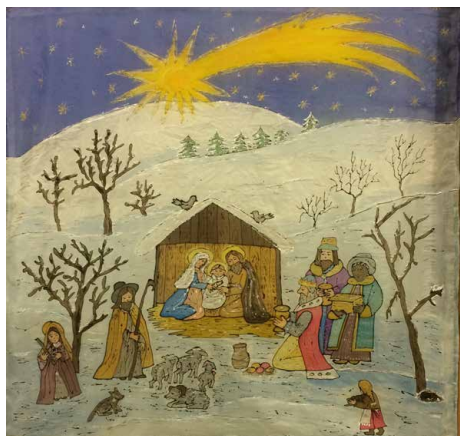
Jako dítě jsem měla hodně zájmů – sport, atletiku, plavání, potápění a také to vodní lyžování, ale i hudbu (hrála jsem na klavír) a zpěv, už od základní školy přes gymnázium i na vysoké škole jsem chodila do školního sboru, bavily mě i výtvarné činnosti, kresba, malba, modelování... Tehdy převážil zájem o přírodní vědy, a proto jsem šla studovat chemii a tělesnou výchovu, sport mě bavil, takže studium byla vlastně zábava. Až po skončení školy jsem se i studiem začala soustředěně věnovat výtvarným činnostem. Jak s oblibou říkám, všechno má svůj čas.

Jaké techniky používáte?

Základem je kresba, vystihnete motiv a základní tvary, náladu a atmosféru zajistí barva, takže malba. Loutky mě provázely od útlého dětství, můj pradědeček měl truhlářskou dílnu a loutky vyřezával. Při výrobě loutek potřebujete hmotu, a tak modelujete – různými typy materiálů, tím pádem máte i blízko

ke keramice a plastice. Mne spíše zajímala plastika než modelování a vytváření hrníčků, práce na kruhu byla sice zajímavá, ale volná tvorba mne lákala vždy více. A s tím souvisí i další materiály – dřevo, plasty, kov – to vše má svoji hodnotu a při tvorbě loutek použijete to, co vás osloví, nebo to, co je potřeba k vyjádření postavy. Když jsem pracovala pro divadelní scénu Brouček v Klatovech, podle scénáře jsem vytvářela postavy podle své představy, ale zároveň bylo třeba naplnit představu režiséra. Loutkám jsem se věnovala většinu života, vytvářela je pro Českou jizbu, divadlo Brouček, pro školky nebo i jako pedagogické pomůcky při práci s dětmi, pracovala jsem jako lektor pro mateřské školy a vychovatel.

Pro mne jsou všechny klasické techniky důležité, při práci je používám, ale zároveň mne oslovují ty méně známé a ty jsem se snažila doučit tak, abych je mohla používat. Zaujala mne malba na hedvábí. Je to zvláštní způsob práce, je třeba být velice pečlivý, protože chyba nejde opravit. Možná se podaří chybu zakomponovat tak, aby „se to nepoznalo“, ale vy o ní víte a nic s tím už neuděláte. Podobné je to při práci

ci s dřevem - řezbování - co odstraníte, už nejde vzít zpět. To u jiných technik takový problém není. A tak vám práce s takovými materiály nabízí nejen radost, ale i výzvy.

Jak jste se dostala k betlémům a ke spolku betlémářů? Jaké betlémy jste vyrobila, jaké techniky máte nejraději?

S betlémem jsem se setkala už jako dítě každým rokem o vánočních svátcích nejen doma vedle vánočního stromku, ale chodili jsme se koukat na „jesličky“ do kostelů. Vánoční atmosféru pana Lady si dodnes pamatuji, mám vzpomínku ze třetí třídy, kdy jsme si podle pohlednic každý vybral tu, co se mu nejvíc líbila, a snažili se kreslit na téma „Ladova atmosféra zimy“.

Betlémům jsem se začala věnovat až někdy

v osmdesátých letech. Chtěla jsem si vytvořit svůj betlém, jen pro moji rodinu. V té době už jsem spolupracovala s Českou jizbou, tam jsem viděla betlémy ze šustí, keramické i malbu na skle a rozhodnutí bylo tady. Vy-modelovala jsem si jej z moduritu, vybarvila temperami a přelakovala. To byl můj první betlém. Když byly děti malé, obcházeli jsme jako rodina kostelní betlémy. Měly rády andělíčka, kam se dávaly kovové mince a andělíček „děkoval“ kýváním hlavičky. V 80. letech se pořádaly vánoční prodejní výstavy v kulturních domech. Vystavovaly se nejen betlémy, ale i vánoční ozdoby a další dárky. Vystavovala jsem v Roudnici nad Labem loutky a pan Danda mi nabídnul kontakt na betlémáře. To byly mé začátky. Scházeli jsme se v divadle Říše loutek v Žatecké ulici

v Praze, povídali si o betlémech a loutkách, byla to krásná doba.

Co s vyrobenými betlémy děláte, prodáváte je, darujete? Máte je někde uložené? Jakého si nejvíc ceníte?

Mám betlémy z různých materiálů - keramické, dřevěné, malované na hedvábí, papírové (vystřihovací). Některé prodávám, jiné věnuji přátelům nebo daruji jako dárky. Uložené je mám na chalupě, kde mám ateliér a tvořím tam. Nejvíce si cením vždy toho prvního podle materiálu zpracování. V roce 2009 jsem vytvářela papírový betlém pro Čachrov na Šumavě, majitelům byla vrácena v restituci gotická tvrz, kulturní památka 1. stupně z 12. století, a budují se zde výstavní prostory, kde by mělo být i muzeum betlémů. Byla to zajímavá a radostná práce. Betlém má devět archů A4. Další papírové vystřihovací betlémy jsem dělala pro časopis ABC, pro Chomutovské kulturní středisko Pro Art, šumavský betlém, nyní vranský betlém.

Vranský betlém jste představila už loni na výstavě ve vranské knihovně. Co s ním bude dál, bude možné si jej koupit?

Betlém, co byl vystavený na loňské výstavě ve Vraném, jsem vytvořila tak, jak by podle mě měl betlém pro naši obec vypadat. Je třeba vzít v úvahu, že má Vrané složitou polohu, je tu kopec, převýšení, obec je dlouhá, protože nesmíme zapomínat na Skochovice. Mělo by se vejít vše důležité od tunelu po most. Pak jsem si pomocí postav a dalších motivů poměřovala, jak to poskládat tak, aby měl betlém dobrou kompozici a odpovídal mým představám. Betlém jsem darovala vranské knihovně. Práce na něm bylo skutečně hodně, ale výstavu betlémů ve vranské knihovně jsem

zavedla já a byla bych ráda, aby to byla tradice. Historii tvoří lidé, jejich činy a postoje. Doba je náročná a betlémy patří k historii lidí. V roce 2023 jsme slavili 800 let trvání od vytvoření prvního betlému svatým Františkem z Assisi v italském Greciu.

Letos jsem pro obec k výročí trvání 120 let knihovny vytvořila vystřihovací papírový betlém, který má 9 archů velikosti A3, takže je veliký. Je ale vytištěný na A4, aby byl menší. Brzy bude ve Vraném ke koupi, více se dozvíte v článku obecní knihovny.

Děkuji za rozhovor.

Jiřina Vrabcová

Foto: archiv Jany Dlouhé a Jiřiny Vrabcové

Od roku 1986 Jana Dlouhá vystavovala např. na těchto místech: Roudnice nad Labem, Chomutov, Ústí nad Labem, Louny, Klášterec nad Ohří, Vlašim, Slaný, Čáslav, Klatovy, Kladno, opakovaně Praha, Calanca (Švýcarsko), Herzogenburg (Rakousko), Izegem a Kotrijk (Belgie), Martha's Vineyard – Edgartown (USA). Od roku 2021 každoročně pořádá výstavu betlémů ve Vraném.

Letní nálada

V předminulém čísle Zrcadla jsme vyhlásili fotosoutěž na téma „Letní nálada ve Vraném a Skochovicích“. Ukázalo se, že v létě moc nefotíte, do soutěže přišlo jen devět fotek od čtyř autorů, proto jsme k nim přimíchali pár redakčních. Třináctičlenná porota určila pořadí.

Na knižní odměnu se mohou těšit Alexandra Černochová a Monika Ďuráková Pelcová.

Gratulujeme!

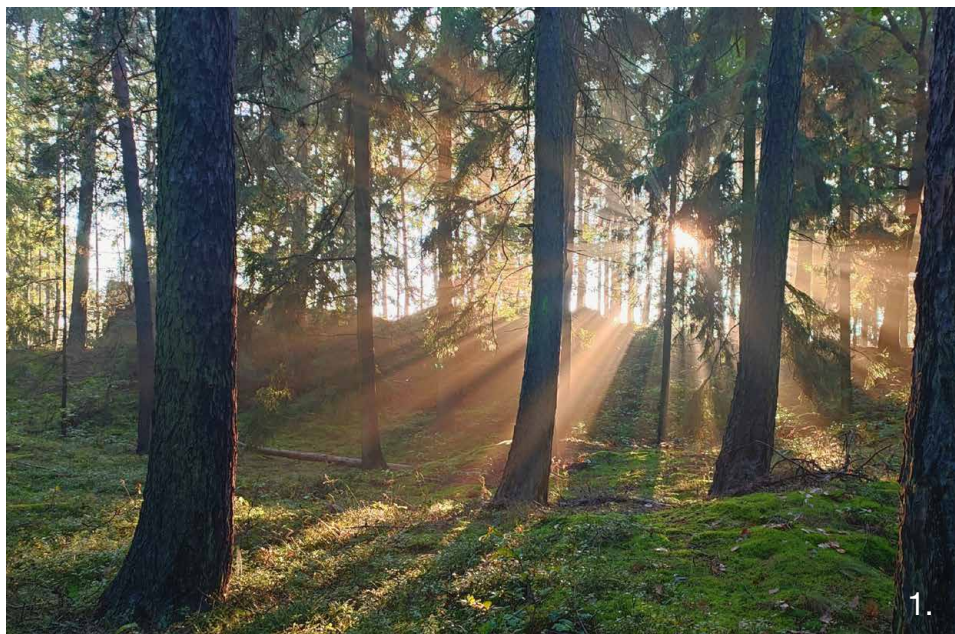

AUTOŘI FOTOGRAFIÍ:

1 a 2: **Alexandra Černochová**

3 a 4: **Jiřina Vrabcová**

5 a 6: **Monika Ďuráková Pelcová**

Redakce Zrcadla vyhlašuje další fotosoutěž o ceny, tentokrát na téma „**Srovnávačky**“. Vyfotťe stejné místo ve Vraném nebo Skochovicích v různém ročním období nebo za rozdílného počasí. Zúčastnit se může kdokoli, do soutěže můžete poslat až tři dvojice fotografií. Soutěž potrvá až do 30. dubna a vyhodnocení proběhne v Zrcadle č. 228. Soutěžní snímky o velikosti alespoň 2 MB pošlete na e-mail zrcadlo@vranenadvitavou.cz. Do předmětu uveďte „Fotosoutěž“, připojte vaše jméno, příjmení, věk a kontaktní telefon. Fotografie přiložte nezmenšené. Účastí v soutěži souhlasíte v případě výhry s uveřejněním fotografie spolu s vaším jménem a příjmením. Výherci obdrží knižní novinky z nakladatelství Albatros. Těšíme se na vaše snímky!

Jiřina Vrabcová

Kamenná svatba

5. listopadu uplynulo neuvěřitelných 65 let od okamžiku, kdy si

Milena a Alfons LIMPOUCHOVI

řekli své „ANO“. Brzy po svatbě se přestěhovali do Vraného, kde Alfa nastoupil v elektrárně. Ve Vraném vychovali dvě dcery a syna, kteří je obdařili sedmi vnoučaty a zatím jedním pravnoučetem. Zatímco Alfa se staral o vranský kostel a sbor sv. Jiří, byl činný v komunální politice a redakci Zrcadla, Mili vedla kurzy šití a pečovala o rodinu a později i vnoučata, která jí byla svěřována do péče jako do „vranské nemocnice“.

Mili a Alfo, přejeme ještě spoustu šťastných společných let!

Jiřina Vrabcová
Foto: archiv rodiny a David Štěpán

Akce ve Vraném

23. listopadu **Příběh Megafytu**, spolek Stará škola
28. listopadu **Adventní věncování**, DS U Rybek ve Staré škole
29. listopadu **Fotoateliér** pro dobrou věc, spolek Stará škola
30. listopadu **Baletní workshop** v sokolovně, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
30. listopadu **Rozsvícení** obecního vánočního stromu, obec Vrané nad Vltavou
2. prosince **Slavnostní ukončení výstavy**, obecní knihovna
3. prosince **Rodičovská kavárna**, základní škola
4. prosince **Adventní jarmark** školní družiny, vánoční zpívání a dílničky, ZŠ
6. prosince **Mikulášská sobota**, odpolední nadílka a večerní zábava – šibřinky, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
7. prosince **Předvánoční dílna s ovčí vlnou** a technikou filcování, spolek Stará škola
9. prosince **Slavnostní otevření výstavy betlémů** v 18 hodin, obecní knihovna
12. prosince **Vánoční smyslohrátky** pro rodiče a děti, DS U Rybek ve Staré škole
14. prosince **Adventní koncert**, spolek Stará škola
17. ledna **Vázání dětí do šátku** – workshop, DS U Rybek ve Staré škole
18. ledna **Grafický workshop I.**, spolek Stará škola
25. ledna **Jak se dělá kronika**, beseda, spolek Stará škola
5. února **Rodičovská kavárna**, základní škola
8. února **Cestou křížovou**, povídání o drobných památkách v naší krajině, spolek Stará škola
13. února **Zápis do 1. třídy**, základní škola
14. února **Masopust**, obec Vrané nad Vltavou
15. února **Semínkovna**, spolek Stará škola
21. února **Příběh desky** z vranského sanatoria, spolek Stará škola
22. února **Grafický workshop II.**, spolek Stará škola

Inzerce

SBĚRATEL s více než 30letou praxí **koupí a bezplatně ohodnotí** starožitnosti všeho druhu, např: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další.

Platím vždy hotově na místě.

Nejlepší ceny od sběratele!

Telefon: 728 109 626

Adventní akce v okolí

- 29. listopadu** Vánoční trhy od 13 hodin, 15 hodin Divadlo Elf, 16.40 žáci ZŠ, 17.00 rozsvícení stroměčku, davelský park, **Davle**
- 29. listopadu** Rozsvícení vánočního stromku na dětském hřišti v ulici Na Vyhliďce v 16.30. Koledy zazpívají děti z MŠ a Váchalovi & Špinarovi a spol., **Březová-Oleško**
- 29. listopadu** Vánoční prodejní výstava malíře Petra Morávka a Komorní výstava Porcelán v muzejních sbírkách, muzeum, **Jilové**, až do 30. prosince
- 29. listopadu** Vánoční předvádění v muzeu 9-15 hodin, rozsvícení vánočního stromu v 16 hodin, **Jilové**
- 30. listopadu** Rozsvícení vánočního stromu, **Dolní Břežany**
- 3. prosince** Vánoční koncert Rak & Rak, 19 hodin, muzeum/konírna, **Jilové**
- 6. prosince** Adventní trh s Mikulášem, tematické stánky, vánoční pochutiny, dárky a ozdoby. Čertovská pohádka s živým koněm, předvádění adventních zvyků a řemesel. Nábřeží U Malé řeky 14-19 hodin, **Zbraslav**
- 6. prosince** Rozsvícení vánočního stromu u hřiště v 18 hodin, od 16 hodin program pro děti, **Měchenice**
- 7. prosince** Adventní koncert, Zbraslavský dětský sbor a Muzika Jara, **Zámek Zbraslav** od 18 hodin. Předprodej vstupenek na www.divadlozbraslav.cz.
- 10. prosince** Divadelní komedie A do pyžam!, Naše divadlo Praha, Polydům, **Zvole**
- 12. prosince** Vánoční koncert Bardolino, Polydům, **Zvole**
- 12. prosince** Vánoční koncert na náměstí 18 hodin, Hlasoplet, **Jilové**
- 13. prosince** Andělská poštovna, v kouzelné adventní atmosféře s anděli a čerty píší děti svá vánoční přání. Ovál na Slunečním městě (u ul. Paškova) od 15 do 18 hodin, **Zbraslav**
- 13. prosince** Setkání u betléma, **Lhota** (u Dolních Břežan)
- 20. prosince** Zpívání pod stromkem na hřišti mezi rybníky, **Ohrobec**
- 20. prosince** Zbraslavské Vánoce s adventním trhem, tradiční předvánoční setkání s hudebním programem a ohňostrojem. Nábřeží U Malé řeky 14-19 hodin, **Zbraslav**
- 20. prosince** Vánoční setkání, **Zálepy**
- 23. prosince** Vánoční laser show v 17, 18.30 a 18 hodin, od 18.30 zpívání pod stromkem, náves a rybník, **Zvole**

Jiřina Vrabcová

Vánoce v kostele sv. Jiří ve Vraném nad Vltavou

- 24. prosince** Štědrý den, 14.00–16.00 kostel otevřen k individuální návštěvě
23.00 Půlnoční bohoslužba slova
- 25. prosince** Slavnost Narození Páně, Boží Hod vánoční, 17.00–18.00 kostel otevřen
k prohlídce Betléma, 18.00 Mše sv.
- 28. prosince** Svátek Svaté rodiny, 17.30–18.00 kostel otevřen k prohlídce Betléma,
18.00 Mše sv.
- 1. ledna** Slavnost Matky Boží, Panny Marie 17.30–18.00 kostel otevřen
k prohlídce Betléma, 18.00 Mše sv.
- 4. ledna** 17.30–18.00 kostel otevřen k prohlídce Betléma, 18.00 Mše sv.
- 11. ledna** Svátek Křtu Páně, 17.30–18.00 kostel otevřen k prohlídce Betléma,
18.00 Mše sv.
- 12. ledna** Tříkrálový koncert, (ZUŠ Vrané nad Vltavou) od 17.00, Tříkrálová sbírka

Podrobnější informace i z okolních kostelů (Zbraslav, Dolní Břežany, Zvole, Zlatníky)
na www.farnost-zbraslav.cz

Marek Dobruský

Betlém ve Lhotě 2024. Foto: Jiřina Vrabcová

Vrané kostelík, Akryl 24x30, Jan Strnad 2025

OBJEVTE MÍSTO, KDE VÁS VŮŇ BYLIN OBEJME A POHLADÍ!

V naší podnikové prodejně Megafyt Pharma ve Vraném nad Vltavou na vás čekají
bylinné, ovocné, zelené i černé čaje, vyráběné s respektem k přírodě.

Přijďte si vybrat čaje pro zahřátí, či dárkové sady,
které potěší v čase vánočním.

Otevírací doba: každý pracovní den od 8.00 do 14.30 hod.
(středa do 16.00 hod.)

Najdete nás na adrese: Megafyt Pharma s.r.o.,
ul. U Elektrárny 516, Vrané nad Vltavou.
www.megafyt-pharma.cz

Těšíme se na vaši návštěvu!

fotoreportáž – posvícení

OBEC VRANÉ NAD VLTAVOU
vás srdečně zve na

Rozsvícení vánočního stromu

Program:

14:00 ADVENTNÍ JARMARK
stánky s dárkovými předměty,
pochutinami a občerstvením

16:00 VÍTÁNÍ ADVENTU
Hudební vystoupení:
Děti MŠ
Žáci ZUŠ
Klára Belleville

**17:00 ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO
STROMU STAROSTKOU OBCE**

Neděle 30. 11. 2025

park u bytového domu „Rajčur“

HLAVNÍ SPONZOR AKCE:

SKUPINA ČEZ

